

Giới thiệu Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi

Anh Dạ Vũ Thần là chủ tịch của 1 công ty đứng đầu nước ,người thừa kế duy nhất của Dạ gia, chi nhánh của công ty trải dài khắp cả nước, trong giới bạch đạo , hắc đạo nghe đến anh là sợ mất mật. Anh có vẻ đẹp khiến mọi người ghen tỵ, khí chất lạnh lùng, cao quý từ trong xương tủy càng làm anh có vẻ đẹp hoàn mỹ. anh nắm trong tay nguồn kinh tế cả nước A, tiền tài nhiều không kể, địa vị cao nhất trong xã hội, người đàn ông mà mọi phụ nữ đều thèm muốn.

Thế mà cô Tô Ngưng Tuyết 21 tuổi tốt nghiệp trường đại học Y (1 trường nào đó) về Kinh tế - Xã hội đến mất mũi hay tin tức gì của anh cũng ko biết lại coi anh là 1 thằng nhà giàu mới nổi. Anh bị như thế không những ko tức giận còn nổi lên hứng thú tò mò muốn tìm hiểu cô của anh. Cô 1 cô gái xinh đẹp, thông minh, cao ngạo ,băng lãnh lại tự mình đi che lại vẻ đẹp đó trở thành 1 người hết sức bình thường. Cô học ở trường đại học nổi tiếng với thành tích xuất sắc về mọi mặt thể nhưng gia đình của mình thì cô không có có mẹ vì qua đời ,ko biết bố là ai. Mẹ cô đẻ cô và nuôi cô được 3 năm thì bị 1 kẻ lạ mặt giết chết mà qua đời, cô tận mắt nhìn mẹ bị giết chết mà ko làm gì dc cô đau khổ tuyệt vọng thì gặp dc 1 cậu bé cậu đưa cô đến gặp bố cậu 1 sát thủ về hưu và dc bố cậu huấn luyện chở thành 1 sát thủ chuyên nghiệp nhưng cô ko ở trong bất cứ 1 tổ chức nào mà vẫn nổi danh là huyết phong cô đến và đi như 1 con gió ko ai biết bộ mặt thật , đáng vẻ của cô nhưng sau từng đấy năm cô vẫn tìm ra nguyên nhân và ai là người giết mẹ cô.

Cô sẽ tìm hiểu cái chết của mẹ như thế nào, gặp anh và yêu anh như thế nào mời mọi người đón đọc.

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: chương 1: Cuộc gặp gỡ bất ngờ

12h đêm thành phố X nước C.

Có 1 chiếc xe màu đỏ hãng ô tô bản số lượng có hạn Lamborghini giá thành 421.000 USD (giá thật) phóng như bay trên con đường vắng tanh ko 1 bóng người. trong xe dc ngăn cách bởi 1 tấm kính hơi hé nên ta có thể thấy có 1 người đàn ông đẹp zai với khuôn mặt như tuyết tác của các vị thần , đôi mắt hồ phách đen mà sâu hút hồn người nhìn, đôi môi mỏng gợi cảm khẽ nhếch , mày kiếm làm anh có vẻ ngông cuồng mà ko thiếu phần lạnh lùng . Lúc này anh mặc chiếc áo sơ mi đen tuyền với hoa văn làm hoàn toàn bằng gia công , cổ áo đính vài viên đá bạc làm tăng lên vẻ đẹp cao quý của anh, cúc áo lại bị mở ra 2 cái làm vòm ngực rắn chắc của anh như ẩn như hiện. lúc này ai mà nhìn thấy chắc sẽ bị cảnh gợi cảm này mà máu huyết sôi trào mất. Mà trên đời này người có nhiều tiền, vẻ ngoài đẹp như thế thì chỉ có **Chủ tịch** tập đoàn Thiên Dương **Dạ Hi Thần** rồi. Vì để thoải mái tinh thần anh đã đi đưa xe (12h đêm đưa xe chắc chỉ có anh mới làm dc ^ - ^), bẻ tay lái thực hiện động tác của xe rất điêu luyện nhưng ko kém độ khó thì

Kít *Rầm ..*

Có 1 bóng người đi ngang qua làm gián đoạn lúc của xe quan trọng. Vì bất ngờ anh phải xoay vô- lăng ngược lại để tránh đâm vào cô thì lại đâm vào cột đèn ven đường làm nắp đầu xe bị hỏng hóc nghiêm trọng mà bốc khói.

Bị âm thanh đó làm **Tô NGưng Tuyết** giật mình quay lại thì thấy 1 cái xe đất tiền đâm vào cột đèn. Thầm nghĩ : “ Tớ là toi cái mạng mình rồi mà giờ này mà còn đi ô to kiểu này chắc lại có thằng nhà giàu naof muốn đốt tiền đây mà” Nghĩ đến xuýt chút nữa mình đã là nạn nhân của vụ tai nạn này thì dù cô có lạnh lùng đến đâu cũng không nuốt nổi cục tức này. Khí lạnh thấu xương tỏa ra từ người cô, bước nhẹ nhàng đến gọi *Anh kia, xuống xe*

Thấy trong xe có người cô đứng nhìn nhưng vì trời đã tối cô không nhìn rõ mặt lắm Nghe có người gọi, **Hi Thần** ngược mắt lên nhìn thì thấy 1 cô gái bình thường đứng bên ngoài lạnh lùng nhìn mình. Anh khá là ngạc nhiên khi cô gái này không có biểu cảm gì khi nhìn thấy anh thì rất hiếu kì. Anh bước xuống xe ung dung mà cao quý . Lúc này cô mới thấy rõ được khuôn mặt như tạc tượng ,ngũ quan lập thể vô cùng hoàn hảo tạo ra 1 khuôn mặt hoàn mỹ đến không thể hoàn mỹ hơn được nữa. Biết về mặt mình thất thố cô nhanh chóng trở lại lạnh lùng như thường. Anh ngẩng đầu nhìn cô gái trước mặt. Cô mặc 1 chiếc áo phong trắng hở vai và quần jean ngắn đến đầu gối chân đi giày cao đế bằng. Dù đơn giản nhưng cái khí chất thanh nhã, đơn giản này làm cô rất nổi bật. Nhìn kĩ thì anh phát hiện cơ thể cô có lỗi có lỗm đầy đủ chính là rất hoàn mỹ. Trong đêm tối những ngọn gió nhẹ thổi qua làm tóc đen bóng dài xõa ra quá thắt lưng của cô đung đưa càng làm nổi bật nước da trắng mịn của cô. Hai người nhìn nhau và đánh giá nhau 1 lúc thì cô lên tiếng trước.

Anh đi xe xuýt đụng vào tôi nên anh phải xin lỗi tôi.

Hi Thần không thể tin vào những gì tai mình nghe thấy. Anh chau mày kiểm dưng ánh mắt như nhìn sinh vật lạ nhìn cô.

Cô ko biết tôi là ai ?

Ngưng Tuyết nhìn anh và cất chất giọng lạnh lùng của mình .

Ko biết mà cũng không muốn biết. Bây giờ tôi cần lời xin lỗi của anh.

Hi Thần rất ghét những người dùng giọng điệu này nói chuyện với mình. anh dưng ánh mắt đầy nguy hiểm nhìn cô .

Ko nói.Tránh ra !

Nếu là người khác nhìn thấy anh đã sợ chứ đừng nói là đứng nói chuyện với anh. Nhưng cô là ai , cô là **Tô Ngưng Tuyết** là 1 sát thủ đã được huấn luyện nghiêm khắc làm sao có thể sợ anh cơ chứ. Cô mặc kệ lời anh nói, cô chỉ cần lời xin lỗi cho việc này của anh.

Tôi chỉ cần lời xin lỗi thôi.

Anh nghe thấy rất phiền nên rút gần tiền trong ví ra đập cả xấp vào người cô lạnh như băng nói

Cầm tiền rồi rút.

NHưng ngay lập tức hiểu ý hành động của anh là muốn ném tiền vào người cô thì **Ngưng Tuyết** tránh ngay sang chỗ khác không để tiền rơi vào người mình . Đừng ánh mắt coi thường nhìn anh khề nói

Chỉ biết dùng tiền mua lòng tự trọng của người khác.Nhưng áp dụng với tôi thì anh nhầm đối tượng rồi . Chuyện này kết thúc tôi ko cần lời xin lỗi của anh nữa.

Ko hẹn gặp lại.

Nói rồi cô xoay người bỏ đi.Nghe xong lời cô nói anh thần người vài giây sau đó khoe miệng anh bắt giắc nâng lên 1 nụ cười đầy hứng thú đối với con mồi. Rút điện thoại ra gọi cho thư kí gọi cho thư kí TRịnh Trí Ninh

Cho 1 xe đến ngã tư phố X nước C tới đón tôi về khách sạn và cho người dọn sạch cái xe hồng ở đây đi. Ngay tức thì có chiếc xeRolls-Royce Ghost cũng là 1 trong những siêu xe nhưng ko bằng chiếc xe hồng kia đến đón về khách sạn

Góc nhỏ : Hello, đây là truyện mình mới viết có gì cứ bình luận ở dưới góp ý cho mình nhé. Vì không hay đc dùng máy tính nên chấc 1 tuần mình chỉ ra được 2 chương thôi có gì mình thông báo sau nhé! Cảm ơn vì đã đọc truyện của mình

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: chương 2: Về nước

Sau khi rời khỏi hiện trường vụ tai nạn đó **Tô Ngưng Tuyết** đã về kí túc xá dọn nốt đồ đạc để chuẩn bị quay về thành phố A Thủ đô nước A. Vì cô năm nay mới 21 tuổi đã tốt nghiệp trường Y nổi tiếng thế giới mà.Thu dọn đồ đạc xong cô đi tắm cho thoải mái để mai bay. Bước ra khỏi phòng tắm cô lau mái tóc ướt còn đang rỏ nước thì nghe tiếng điện thoại đổ chuông. Cô lấy cái điện thoại và nghe máy:

-Alo, gọi mình có việc gì ko?

Người gọi cho NGưng Tuyết đương nhiên là cô bạn thân Dạ Huyền Thanh chơi với cô từ hồi Cao trung rồi.

*-**Tiểu Tuyết** (tên thân mật), sao cậu có thể bỏ đi để tớ ở lại cái bữa tiệc này một mình chứ! Giờ này về đến nhà an toàn rồi nhì. Hay là lại đi với anh nào mà giấu tớ đấy.*

-Ko có! Đừng có nói linh tinh.

Nghe **Tiểu Thanh** (tên thân mật) nói thế cô phản bác luôn vì cứ để thế là **Tiểu Thanh** nó lại tưởng thật thì toi.

- Rồi rồi, ko phải thì ko phải thế mai có bay về nước với tớ ko?

- Ko tớ có người đón rồi.

Cô mới không muốn về với **Tiểu Thanh** lúc này đâu .Vì khi về nước là anh **Thế Phong**đón cô mà nên cô mới ko dám về chung với **Tiểu Thanh** mà. Vì cô hiểu cái tính nó cứ thấy cô đi cùng hay người khác giới là lại đi nói lung tung nào là bạn trai ,chồng tương lai..v.v linh tinh.Nói lắm ko thể tưởng tượng nổi ko biết tại sao lúc đầu **Ngưng tuyết** có thể chơi thân được với cái **Huyền Thanh** nữa.

-Ừ. Thế thôi khi nào về đến nơi phải gọi cho tớ đấy nhé!Bye bye.

-Bye!

Cúp máy xong cô xấy khô tóc định đi lên giường đi ngủ thì: “ Tỉnh “ Một tin nhắn từ anh **Thế Phong**: Mai mấy giờ về nước để anh ra đón ? Cô trả lời luôn: 8h30 sáng. Đừng nhắn nữa em đi ngủ đây mai còn phải dậy sớm. Gửi tin nhắn đi rồi cô lên giường đánh 1 giấc ngon lành đến sáng.

Sáng hôm sau, 6h30 chuông báo thức reo. Cô ngồi dậy vào đánh răng rửa mặt, thay 1 kiện áo ba lỗ rồi khoác áo khoác da ra ngoài và mặc quần bò đen đi giày hip hop trông phong cách lắm. Ra cửa trả chìa khóa phòng cho người quản lý ký túc xá kéo vali ra cổng trường bắt taxi đi ra sân bay. Làm thủ tục các thứ cũng mất gần tiếng, 7h20 cô mới vào được phòng đợi cất cánh. Kiểm tra lại đồ xong thì vừa lúc có tiếng thông báo

- Các vị khách đi chuyến bay về Thành phố A nước vui lòng lên máy bay để chuẩn bị cất cánh.

NGhe được thông báo cô di chuyển lên máy bay ngồi vào đúng vị trí mã ghế, cắm tai nghe vào máy điện thoại nghe nhạc và lại đánh một giấc. Bất ngờ tỉnh dậy vì tiếng loa của tiếp viên hàng không, cô lấy đồ xách tay và xuống máy bay và qua lấy luôn vali rồi kéo đi. Vừa ra khỏi vùng máy bay cất cánh thì nghe thấy tiếng gọi:

- *Tiểu Tuyết ở đây.*

Đương nhiên là tiếng của anh **Thế Phong** con trai của ba nuôi cô **Nhạc Bình** 1 sát thủ tiếng tăm lưng lầy đã về hưu, 1 ông già vui tính nhưng ko kém phần nghiêm khắc không thì làm sao có thể huấn luyện ra cô cơ chứ. Đi ra chỗ anh Phong đang đứng cười tươi, chào hỏi bằng giọng trên ghẹo

- *Lâu lắm không gặp, anh trai! Máy năm ko gặp sao mà càng ngày càng xấu thế.*

Nghe cô trêu mình thì anh mới xù lông lên, nói lại:

- *Hừ xấu cái gì mà xấu! Anh đây anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong, hoa gặp hoa nở làm gì có xấu chứ.*

Tất cả là vì ngày xưa anh đẹp trai lắm nên toàn đi tán gái ko hà nên bị cô giờ chứng lừa mạng mặt bị vẽ bậy đi tán gái rồi bị cười cho rưng rưng nên từ đây cô toàn lấy chuyện này ra sát muối vào vết thương. Chắc là do lâu rồi nên thành tính mỗi người nói anh xấu thì đều ko có kết cục tốt, ngoại trừ cô.

- *Chỗ nào chả xấu lại còn chối*

- *Lần này ko thèm chấp với em, về nhà đi ba đang đợi đấy.*

Dù ngoài mặt cãi nhau thế nhưng 2 người thân lắm. Nói rồi 2 người lên xe về nhà với ông bố già. Còn **Dạ Thanh Huyền** vì ham ngủ nên 10h mới xuống tới sân bay hai cả anh trai mình là **Dạ Thi Thần** Chủ tịch mới nhậm chức như anh phải đợi nhưng làm thế nào được đây là em gái của anh mà. 2 người thấy Papa là **Dạ Mặc** Chủ tịch cũ của tập đoàn Thiên Dương giàu nhất nhì thế giới ra đón thì vui vẻ cùng nhau về căn biệt thự ở trung tâm thành phố.

Vừa về đến nhà thì Ngưng Tuyết lao ngay vào ôm chầm lấy ông bố yêu dấu của cô Nhạc Bình :

- *Con chào bố. Đạo này hình như bố trẻ ra đúng không?*

Nghe con gái nói thế **ông Bình** vui lắm nhưng vẫn làm ra vẻ nghiêm mặt:

- *Linh tinh trẻ đầu mà trẻ con đi lâu như thế người bố này đáng nhẽ ra phải già đi mấy tuổi kìa. Con xem tóc bố bạc như này ko phải vì nhớ con à*

Nghe ông nói vậy cô vui lắm nhưng mà nhìn qua cũng thấy đầu ông có khá là nhiều tóc bạc làm cô thấy xót xa, bùi ngùi nói:

- *Sau này con không đi nữa ngày nào cũng ở nhà với bố nhé!*

Thế Phong vừa vào nhà thấy cảnh hai người đoàn tụ anh cũng vui lây. Anh đi qua vỗ vai **Ngưng Tuyết** bảo:

- *Thôi có gì vào nhà từ từ nói chứ đứng ngoài không tốt lắm*

Cả ông và cô đều nghe anh đi vào nhà ngồi, căn dặn nhà bếp chuẩn bị cơm rồi cô lôi ông ra ghế ngồi kể không biết bao nhiêu là truyện của những năm cô đi học nước ngoài. Từ trong ra ngoài toàn tiếng nói truyện rôm rả khiến cho cả căn nhà có 1 bầu không khí hạnh phúc.

Thế còn bên nhà của **Dạ Hi Thần** thì sao? Sau khi rời khỏi sân bay ba bố con về nhà thì có 1 con chó khá to cao có đôi mắt xanh nước biển phi ra sủa ăng ẳng mừng mọi người về. Nhận ra sự hiện diện của nó **Tiểu Thanh** ôm luôn lấy nó:

- *A !Là tiểu Đăng, lâu ko gặp mày có nhớ chị không chị nhớ em lắm đấy.*

Con chó như hiểu ý **Tiểu Thanh** nó sủa “gâu gâu” xem như đáp lại lời nói của cô lại còn liếm vào mặt của cô mấy cái làm cô buồn nên vừa cười vừa đẩy con chó ra. Nói rồi cô không thêm để ý gì đến 2 người đang ung dung bước vào nhà mà chạy vọt vào bỏ lại hai bố con. **Tiểu thanh** phi thẳng vào trong bếp ôm luôn lấy mẹ cô **Dương Huyền Vi** trước đây là 1 nghệ sĩ đánh piano nổi tiếng lại còn hôn 1 cái vào má” chụt”

- *Con chào mẹ.*

- *Được rồi buông mẹ ra để mẹ nấu cơm không thì hôm nay cả nhà mình đi ăn ngoài đấy.*

Mẹ cô vừa nói xong thì **Tiểu Thanh** buông mẹ ra luôn nói bằng giọng nịnh nọt ngọt sứt

- *Mẹ con gái mẹ vừa mới về nên mẹ sẽ nấu vài món chào mừng con mà đúng không? Mẹ biết con thích ăn món mẹ nấu nhất mà nên mẹ sẽ nấu*

mà đúng không ? Đi đi mà.

Nghe con gái yêu của mình nũng nịu làm sao mà bà không đồng ý cho đc chứ.

-Ừ ừ mẹ nấu mẹ nấu còn không được sao.

NGhe mẹ nói thế cô vui sướng nhảy cẫng lên nói to

-Mẹ là tuyệt vời nhất.

Rồi cô lại hôn vào má mẹ một cái rồi chạy ra ngoài xách vali lên phòng vừa đi lại còn vừa hát.Hai bố con vừa vào nhà đã nghe thấy tiếng nói to của **Tiểu Thanh** thì chỉ biết lắc đầu bất đắc dĩ mà than thở

- Bao giờ mới lớn được đây. Hài ...

Thế là cả nhà được thưởng thức một bữa cơm gia đình vui vẻ hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chương 3: THỏa thuận

Vẫn trong căn biệt thự ở ngoại ô thành phố, sau khi **Ngưng Tuyết** ăn cơm với anh **Thế Phong** và ba xong thì hai anh em đi lên lầu. Vừa vào phòng cô, **anh Thế Phong** quay ra nói với vẻ mặt tươi như hoa đồn đồ bao nhiêu là trái tim thiếu nữ nhưng mà vô dụng đối với cô vì lâu ngày ở chung nên bị miễn dịch ha ha.

- Có gì nói thẳng đi. Đừng có trưng ra cái vẻ mặt tươi roi rói thế,em nhìn không quen.

Bị cô nói trúng tim đen, anh vẫn cười nhưng lời nói lại theo ý nài nỉ.

- Em gái, em nhất định phải giúp anh.

Thấy anh nói thế cô vẫn làm bộ không có gì hỏi anh:

-Giúp gì thì anh phải nói chứ.Nói ra xem em có giúp được không đã.

Thấy **Ngưng Tuyết** nói thế **Thế Phong** nói luôn.

*- Em đóng giả làm bạn gái anh nhé! Đi mà **Tuyết Ngưng** xinh đẹp giỏi giang.*

NGhe anh nói vậy. Cô cau mày chưa trả lời mà đang suy nghĩ gì đó rồi nói ;

-Vì sao em phải giúp anh và nếu em giúp anh thì em sẽ được hưởng lợi gì từ vụ này đây.

Thấy cô hỏi thế anh biết đành phải nói sự thật cho cô biết :

*- **Tiểu Tuyết** em giúp anh lần này đi vì anh lỡ nói với thằng bạn thân của mình là anh đã có bạn gái và sẽ dẫn đi gặp nó rồi .*

Biết anh không nói dối nhưng cô vẫn phải suy nghĩ cái đã.

Thấy cô phân vân thế là anh sử dụng tuyệt chiêu của mình rồi.Anh nhìn cô bằng ánh mắt con cún nhìn **Ngưng Tuyết**

*-Đi mà **Tiểu Tuyết** !!!*

-Thế em được hưởng gì từ vụ này ?

Biết là cô lại muốn trao đổi với mình anh lập tức thẳng lưng ra vẻ khí phách hiên ngang nói:

- Em muốn gì cũng được miễn là anh có anh đều sẽ cho em nên em giúp anh nhé !

Được nửa câu trước thì nửa câu sau lại nói với giọng năn nỉ đáng thương.Thấy anh thay đổi sắc mặt nhanh như thế cô cũng không lấy làm ngạc nhiên vì

trường hợp này xảy ra nhiều rồi trước khi cô đi Đại học Y rồi(y này không là trường y để làm bác sĩ đâu nhé mà là Y trong X,Y, Z ý hi hi).Nên cô chỉ nói ngắn gọn.

- Em muốn 1 cái xe ô tô đua nhanh nhất hiện đại nhất.Thế nào?

NGhe điều kiện của cô anh chẳng nhẽ mà lấy 1 cái vì mua xe ư anh có thể mua cả chục cái chứ không phải 1 cái kia. Ai bảo anh **Nhạc Thế Phong** là người thành lập ra **công ty Around the world** , 1 công ty chuyên về ngành du lịch, dịch vụ. Anh sớm đã phát tài từ lâu rồi, bây giờ à chỉ nhánh công ty rải rác khắp các nước lớn trên thế giới nên anh cũng rất có tiếng đây không kém **Dạ Hi Thần** là mấy đâu. Nên anh sáng khoái nói:

- Ok! thành giao, nhớ là 2 ngày nữa lúc 11h trưa anh đưa em đi gặp bạn anh.

Cô đi gặt đâu rồi đi xếp đồ đạc vào phòng.Còn **Thế Phong** thì đương nhiên là đi về phòng mình rồi. Nhưng vừa đi đến cửa thì nhớ ra lại thò đầu vào bảo cô:

-Nhớ là ăn mặc bình thường chút nhé !

Thấy anh đi rồi mà vẫn còn quay lại lại con nói cô phải ăn mặc bình thường nữa chứ. Thế là cô quay mặt mà lườm anh nói :

-Lúc nào em chả ăn mặc bình thường. **VỀ PHÒNG ANH NGAY ĐI!!**

Cô nói với anh còn đặc biệt nhấn mạnh 4 chữ cuối bằng giọng giận dữ đang được cô kìm nén.

Biết lửa giận của cô đang chuẩn bị bộc phát thì anh chạy về phòng luôn.Nhưng trách anh làm sao được cơ chứ vì có lần anh nhờ cô giả làm bạn gái của mình nhưng cô có mặc bộ quần áo nào bình thường đâu toàn mặc nào thì áo hở vai đen, thì thôi đến quần cũng là quần đen bó sát lại còn rách gối, đi giày đinh cao nữa chứ nhìn cô phải nó oách sò rách ra nhưng mà lại không phù hợp với trường hợp 1 tí nào.

Vì đây là buổi anh dẫn bạn gái khoe với bạn bè. Ai cũng mặc váy người thanh lịch ,cao quý.Còn cô thì hoang dã lại gọi cảm.

Từ đấy cho thấy 1 sự tương phản rõ rệt làm hôm đấy anh phải ra về với vẻ mặt đen đến không thể đen hơn được nữa.

Thế mà NGung Tuyết cô thấy thế không xin lỗi thì thôi lại còn cười ha hả vào mặt anh.Sau anh giận cô có 3 ngày thì không thể giận được nữa.

Cho nên lần này anh phải nhắc cô.

Sau khi anh về phòng mãi cô mới nguôi giận mà xếp đồ đạc cho xong rồi lại nhảy lên giường ôm cái con gấu nâu khổng lồ mà ông bố thân yêu tặng hồi sinh nhật năm 15 tuổi,nói nhỏ:

- Lâu quá mới về nhà.Chị nhớ em lắm.

Rồi cô lăn ra ngủ luôn đến chiều tầm 3h 30 gì đó mới dậy.

Góc nhỏ: Cảm ơn các bạn đã đọc truyện của mình,có gì góp ý cho mình nhé! Có thể ném đá nhưng nhẹ thôi nhé mình sợ đau. Hi hi(.)

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: chương 4: Xung đột (1)

Tỉnh dậy cũng không muộn lắm tầm 3h30 gì đó

Nhưng vì con buồn ngủ vẫn còn nên cô còn ị ạch chưa chịu xuống giường thì điện thoại cô đổ chuông nên cô đành phải lết cái thân thể còn ngái ngủ, quần áo xộc xệch, đầu tóc bù xù như cái tổ quạ của mình đi nghe điện thoại.

THì ra là **Tiểu thanh** cô bấm nút nghe rồi:

- ALo,

NGhe trong điện thoại có 1 cái giọng ngại ngái là cô biết cái cô bạn thân của mình vừa ngủ dậy, nên cô vào thẳng vấn đề luôn:

- *Tiểu Tuyết, chiều nay cậu rảnh không?*

- *Rảnh ,làm sao?*

Thấy **Ngưng Tuyết** nói thế **Huyền Thanh** vui sướng nói:

- *Chiều nay cậu rảnh thì chúng mình đi ăn kem đi.*

Cũng không có việc gì làm thì cô cũng muốn đi hít thở không khí 1 chút.

- *Được, thế ăn ở đâu?*

- *Ở quán kem Việt Thảo nổi tiếng đó, À mà lúc ra đây cậu mặc đẹp tí đừng có đeo cái kiếng hời đi học nhé!*

Xong **Ngưng Tuyết** chỉ Ừ một tiếng rồi cúp máy. **Ngưng Tuyết** đoán chắc chắn là lại xảy ra xung đột với ai nên cầu cứu cô nên cô dậy luôn

Dậy xúc miệng, rửa mặt sạch sẽ. Cô chỉ chọn 1 cái váy xòe trắng có mấy bông hoa ở viền váy , chải qua cái đầu rồi lấy cái cặp kẹp gọn lại và đi đôi guốc trắng mũi nhọn cao tầm khoảng 5, 6 phân gì đó là xuống nhà.

Vừa xuống cô đã hỏi ông bố **Nhạc Bình** của mình :

-*Bố ơi bố có thấy **anh Thế Phong** để cho con cái chìa khóa xe ô tô nào không ạ ?*

Thấy cô con gái mình hỏi thì đương nhiên ông sẽ trả lời.

Quay ra với khuôn mặt tươi cười mà hiền hậu nói ;

- *Có lúc nãy **Thế Phong** nó về để chìa khóa ở trong tủ kính ngoài phòng khách ý.*

Nghe xong cô đi ra phòng khách lấy được chìa khóa cô chạy ra bãi đỗ xe nhưng cô cũng không quên chào bố.

-*Con chào bố, con đi ạ*

Xong cô lên xe và đi trên con đường ra hàng kem chỗ hẹn với **Tiểu Thanh**. Vì đường từ ngoại ô vào trung tâm thành phố khá xa nên cũng mất chút thời gian nhưng với chiếc xe mới này thì cũng không mất bao nhiêu dù sao đường ở ngoại ô có chút vắng mà.

Kit....

Tiếng thắng xe vang lên chứng tỏ đã đến nơi mà địa điểm là quán kem.

Tô Ngưng Tuyết bước xuống xe khiến cho mọi người chung quanh phải hít 1 hơi sâu.

Ngưng tuyết bước xuống đơn giản nhưng trong mắt người khác thì câu đầu được đơn giản mà bình thường thế. Chỉ với chiếc xe Lamborghini Veneno Roadster màu đỏ nổi bật ,sốlượng có hạn trên thế giới với giá 4.5 triệu USD là đã khiến công chúng vỡ òa rồi. Đã thế cô còn 1 thân màu trắng thanh nhã bước xuống từ chiếc siêu xe màu đỏ này thì đã tạo cho cô 1 sự tương phản rõ rệt thì bảo làm sao mà không gây chú ý cho được chứ.

Vừa bước vào hàng kem thì cô đã nghe thấy tiếng gọi của **Tiểu Thanh** vang lên:

- *Tiểu Tuyết chỗ này .*

- *Mau mau qua đây ngồi.*

Đi tới chỗ **Tiểu Thanh** thì thấy còn 3 người phụ nữ khác một thân hàng hiệu với những đồ trang sức quý giá phản lại ánh sáng khiến cô neho con mắt đẹp, quay ra hỏi **Tiểu Thanh** :

- *Tiểu Thanh không phải cậu hen tớ ra đây ăn sao ?*

- *Mấy người này là ai?*

Biết là cô sẽ hỏi nên **Tiểu Thanh** nói luôn 1 lèo :

- *Cậu không nhớ sao ?*

- *Đây là Triệu Mỹ, Lý Nhiên, Hoàng Tinh Nhi tam đại mỹ nhân thủ đô đó, hoa khôi của trường, ngày xưa học cùng lớp với tụi mình năm cao trung ỏ.*

Huyền Thanh còn đặc biệt nhấn mạnh mấy chữ Tam đại mỹ nhân và hoa khôi của trường.

Dù nghe **Tiểu Thanh** giới thiệu thế nhưng cô vẫn lạnh nhạt nói:

- *Không nhớ.*

Thấy **Ngưng Tuyết** nói thế thì bộ 3 kia tức xì khói , **Lý Nhiên** trừng mắt lên nhìn cô nhẹ giọng quát:

- *Cô đừng có mà khinh người quá đáng.*

Ngưng Tuyết lạnh lùng phun ra mấy chữ :

- *Tôi khinh mấy cô hồi nào là tự mấy người nhận mà*

Thấy mọi người có chút chung đụng **Tiểu Thanh** chủ động giảng hòa nhưng giọng điệu khiến người nghe không thấy có chút bình thường tí nào mà là có chút ân ý nào đó.

- *THôi thôi chắc do Tiểu Tuyết không có ấn tượng rõ lắm hay thế nào đó nên mới không nhớ thôi.*

- *Ba cậu đừng để bụng nhé.!*

Ba người kia thấy **Tiểu Thanh** giảng hòa nên mới bớt hỏa khí phần nào, **Triệu mỹ** nói:

- *Cô là Tô NGưng.... ..*

Triệu mỹ chưa kịp nói xong thì **Lý NHIên** bây giờ mới nhận ra vấn đề là **Tiểu Thanh** nói thế không phải là châm chọc bọn họ thì gì bảo bọn họ không đủ nổi nên không nhớ còn gì.

Đối với những người nổi tiếng như những tiểu thư như 3 người đây chính là 1 sự sỉ nhục còn gì. Quát **Tiểu Thanh**:

- *Cô ăn nói kiểu này là có ý gì hả Dạ Huyền Thanh . Cô muốn nói tam đại mỹ nhân chúng tôi không đủ nổi khiến cô ta không nhớ nổi lấy cái mặt , cái tên sao.*

(*Ngồi gần với Tiểu Tuyết nhà mình mà cũng nhận là mỹ nhân. buồn nôn ,,* Ể cô tác giả kia **Tiểu Tuyết** là cho cô gọi à . **Dạ Hi Thần**

lạnh đến không thể lạnh hơn phun ra mấy chữ. Tác giả: Tôi cứ gọi Tiểu Tuyết, Tiểu Tuyết, Tiểu Tuyết ... “ Tác giả xách dép bỏ chạy..)

Triệu Mỹ là kiểu người không có não nên bây giờ mới tỉnh ngộ nên cô mới hòa theo **Lý Nhiên** nói **Tiểu Thanh** :

- Cô cố ý đừng không.

Dù **Hoàng Tinh Nhi** ngồi đây không nói gì nhưng sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

Thấy **Triệu Mỹ** và **Lý Nhiên** quát **Tiểu Thanh** thì **Ngưng Tuyết** ngồi ở ghế với sắc mặt bình thản nói bình thản cô bạn thân của mình

- Là mấy cô tự mình nhận có ai nói mấy người không đủ nổi đâu.

Nghe **Ngưng tuyết** phản bác lại nhưng người có ai đáp lại được câu nào đâu. Lúc này **Hoàng Tinh Nhi** mới lên tiếng mà đã khóc thút thít như “ hoa lê đài vủ”

-Bọn mình là bạn bè mà.... sao cậu lại... nói bọn mình như thế..

Hai người còn lại thấy bạn mình khóc cũng an ủi nhưng vẫn nói lời châm chọc lại **Tiểu Thanh** Và **Ngưng Tuyết**

- Tinh Nhi cậu đừng khóc nữa cái loại như cô ta thì chỉ biết ghen tỵ với tui mình thôi,

- Triệu Mỹ cậu đừng nói 2 bạn ý thế chắc bạn ý không cố ý đâu.

Nhìn 3 người “kẻ xướng người họa” mà **Ngưng Tuyết** vẫn thản nhiên ngồi uống nước.

Nhưng có người nghe được lại có ý vị khác:

- Bạn bè với nhau mà thế đấy . đúng là cái loại không ra gì

Những người khách khác thì nhau nghị luận thì thầm khiến cho **Tiểu Thanh** mặt trắng xanh còn **Ngưng Tuyết** vẫn bình thản. Còn ba cái người kia thì đang “nở cò trong bụng” vẫn tiếp tục diễn .

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: chương 5: Xung đột (2)

Tiểu Thanh thấy tình thế không ổn lo lắng kéo góc váy **Ngưng Tuyết** muốn cô giúp đỡ.

Ngưng Tuyết thấy **Tiểu Thanh** như thế thì vỗ vào tay cô vài cái và gạt đầu ý muốn cô đừng lo lắng. Rồi cô ngược mắt nhìn lên nhìn 3 người đang diễn tuồng bằng ánh mắt khinh miệt. Nói:

- Mấy người đừng có mà diễn nữa.

Ngưng Tuyết chỉ vào **Triệu Mỹ**, nói:

- Cô học hành không ra gì chỉ biết vùng vằng của bố mẹ. Mấy năm trước thi vào trường đại học C thành phố cũng trượt lại nhờ bố mẹ chạy

tiền cho vào.Vô dụng

Ngưng Tuyết tiếp tục chỉ vào **Lý Nhiên** tiếp tục kể ra chiến tích của cô:

- Cô nữa, năm cấp 3 cao trung thích **Trần Thực** con trai của giám đốc công ty thiết kế nhưng vì anh ta không thích cô mà cô lại hại bạn gái anh ta mất đi lần đầu tiên, chia rẽ đôi uyên ương đẹp. Ích kỷ, vô sỉ.

Tiếp tục chỉ vào **Hoàng Tinh Nhi** lạnh nhạt nói:

- Còn cô mới 17 tuổi học cấp 3 mà quyến rũ thầy giáo để ông ta sửa điểm cho đồng thời giao ra lần đầu của mình cho 1 ông già. Sau này đồ đại học xong thì lại đi tìm đại gia người giàu có làm bạn trai, thậm chí là vào khách sạn. Cô trong 3 người mới chính là đồ cận bã, không biết xấu hổ.

Xỏ ra 1 tràng giang đại hải mà mặt của **Ngưng Tuyết** vẫn điềm nhiên, lạnh nhạt trong khi **Tiểu Thanh** đang nhìn cô bằng ánh mắt sùng bái

Hai người **Triệu Mỹ** và **Lý Nhiên** im thin thít còn **Hoàng Tinh Nhi** thì sắc mặt trắng bệch vì truyện năm cấp 3 chính là nỗi nhục của cô mà bây giờ bị nói toẹt ra như thế đương nhiên là trong hận không thể giết **Tô Ngưng Tuyết** rồi. **Hoàng Tinh Nhi** lúc này làm sao giữ nổi bình tĩnh nữa gào lên:

- Tô Ngưng Tuyết cô nói lung tung. Cô dựa vào đâu mà nói thế. Không có chứng cứ buộc tội tôi thì bây giờ tôi có thể kiện cô ra tòa tội phi báng người khác.

Thấy **Hoàng Tinh Nhi** nói thế hai người kia cũng hòa theo :

- Đúng đấy cô dựa vào đâu mà nói thế

Nghe xong lời phản bác của 3 người **Tiểu Tuyết** của chúng ta vẫn thản nhiên vắt chéo chân cao ngạo không ai bì nổi, lạnh như băng nói:

- Muốn chứng cứ. Được tôi sẽ cho các người phải tâm phục khẩu phục.

Thế là **Ngưng Tuyết** rút điện thoại trong túi ra gọi cho **anh Thế Phong** nhờ anh cho người mang cho 1 xấp ảnh liên quan làm chứng cứ đến quán kem. Rồi cô quay lại nhìn 3 người lấy điện thoại bấm giờ đúng 8 phút.

Trong 8 phút này những khách hàng trong tiệm sớm đã tụ lại từ lúc mà **Hoàng Tinh Nhi** gào lên mà xì xào, thì thầm to nhỏ.

Người A

- Chuyện gì đấy nhớ ?

Người B

- Cô không biết à. Tôi kể cho ...v..v

xì xào....

Mặc kệ cho người ta bàn tán **Ngưng Tuyết** vẫn ung dung uống nước nhìn tất cả mọi chuyện.

Tiểu Thanh cảm thấy chuyện này là chuyện lớn lo lắng nhìn **Tiểu Tuyết** nhưng thấy cô nhàn nhả như thế cô lập tức hiểu là **Tiểu Tuyết** có cách giải quyết nên cũng ngồi xuống ung dung uống nước nói chuyện với người bạn thân của mình.

Còn 3 người kia thì nhìn chăm chú vào chiếc điện thoại đang bấm giờ của **Ngưng Tuyết**.

-----TÔI là GIẢI phân CÁCH 8 phút-----

Vừa lúc hết 8 phút thì

- *Kính ...kong...*

Một người đàn ông mặc vest bước vào đến trước mặt **Tô Ngưng Tuyết** cúi đầu 45 độ đưa ccho cô 1 xấp ảnh được bọc qua loa

-*Tiểu thư ảnh của cô.*

Ngưng Tuyết nhận ảnh không nói gì mở giấy bọc ra thì khóe miệng khẽ nhếch lên một độ con hoàn hảo. Buông hai chân xuống đứng dậy tay cầm xấp ảnh ném luôn vào người 3 con người đang ngồi trên ghế.

Tiểu Thanh thấy hành động này của tiểu Tuyết thì dơ ra vài giây rồi trở lại bình thường nhìn 3 người ngồi đấy.

Còn 3 người kia khi bị ném ảnh vào người thì liếc nhìn thấy những tấm ảnh đang rơi vài giây đất thì hoảng hốt. Trong tất cả những tấm ảnh này đều như những gì **Tô Ngưng Tuyết** kể vì đây chính là sự thật không thể sai được.

Ba người run run cầm những tấm ảnh miệng cứ lẩm nhẩm :

- *Không..... , không ...không phải*

Thấy được biểu hiện của họ **Ngưng Tuyết** hài lòng gật đầu cầm tay **Tiểu Thanh** kéo ra khỏi quán kem tiện qua quầy mua cho **Tiểu Thanh** cái kem sôcôla cả hai cùng đi ra ngoài.

Xe vẫn để ở bãi đỗ còn 2 người đi bộ trên vườn hoa gần đó.

Đi bộ được 1 lúc thì **Tiểu Thanh** vừa ăn kem vừa nói chuyện với Tiểu Tuyết :

- **Tiểu Tuyết** , câu thật giỏi. Không hổ là bạn thân mình

Nghe **Tiểu Thanh** nói thế cô chỉ đáp:

- *Ừ.Thế lúc làm sao mà xảy ra xung đột với mấy người kia?*

Giật mình khi nghe **tiểu Tuyết** hỏi cô biết là cô bạn thân thông minh tuyệt đỉnh của mình đã đoán ra nên chỉ cười hề hề làm lành:

- *Cậu siêu thế. Chuyện gì cũng không giấu được cậu hì hì.*

- *Chuyện là thế này: lúc mình đến tiệm kem á thì đã thấy 3 người bọn họ ở đấy rồi. Nhưng họ cũng thế thấy mình đến nên nói châm chọc mình “ Ai do đây không phải là **Huyền Thanh** à sao không đi cùng cái cô bạn đeo kiếng nhà quê đó đi “ , “ **Huyền Thanh** hay là cậu gọi bạn ý đến đây đi bạn bè cũ mà để xem mấy năm rồi cái bạn gì gì của cậu đã xấu lại còn quê đó có thay đổi gì không.” .Tại mình không chịu được nên cãi nhau với họ rồi gọi cậu ra chỉ thế thôi.*

Nghe **Tiểu Thanh** nói thế cô chỉ muốn giáo huấn cho cô bạn này 1 trận :

- *Mấy người kia nói thế mà cậu cũng nghe à lại còn làm thật gọi tớ ra đây.*

- *Cậu thật là trẻ con đấy.....*

Thấy **Tiểu Tuyết** định nói tiếp **Tiểu Thanh** đã ngắt lời cười lấy lòng với cô:

-*Được rồi mà **Tiểu Tuyết** hôm nay cậu là công thần của mình mình tối mình mời cậu đi ăn lẩu được không.*

-*Mà cậu có nhìn thấy cái vẻ mặt lúc trắng lúc xanh của họ không buồn cười chết mất. ha...ha...ha..*

Nhắc tới lại làm **Tiểu thanh** thấy buồn cười vì diễn biến sắc mặt của họ quá đặc sắc

Ngưng tuyết chỉ nói 1 chữ;

-*Ừ*

Nói đến đây mới nhớ cô lại hỏi **Tiểu Tuyết**:

- **Tiểu Tuyết** cậu làm sao có đồng ảnh đấy.

Biết là **Tiểu Thanh** sẽ hỏi cô cũng nói luôn :

- *Mình nhờ anh mình giúp bảo người mang đến cho mình. Nếu không chẳng lẽ để bạn mình bị bắt nạt à.*

Thấy **Ngưng Tuyết** nói thế **Tiểu Thanh** rất cảm động luôn ý:

- *Thanks Tiểu Tuyết nhé. Cậu là bạn tốt nhất của tớ đấy hi hi*

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Chương 6 : Anime

sorry mọi người nhé thứ 7 và chủ nhật mk về quê 2 ngày nên ko viết đc mình sẽ cố gắng bù lại chương cho mọi người nhé! Mong mọi người thông cảm và tiếp tục ủng hộ mk. ^ _ ^

Ngưng Tuyết thấy cũng muộn nên bảo :

- ***Tiểu Thanh** trời cũng sắp tối rồi cậu mau về đi không bố mẹ cậu lo.*

Nghe **Ngưng Tuyết** bảo thế **Tiểu Thanh** phụng phịu mà phòng hai má lên trông rất đáng iu nói :

- *Cậu làm như tớ là trẻ em không bằng.*

- *Thì cậu chính là trẻ em mang thân thể người lớn mà.*

Ngưng Tuyết làm như đây là chuyện đương nhiên nói thế mà **Tiểu Thanh** cũng chỉ cười hi hi vì đúng sự thật mà.

- *Thế tớ về đây cậu cũng về luôn đi nhé. Bye*

-Bye

Hai người tạm biệt nhau rồi lấy xe ra về .

Trên đường về **Ngưng Tuyết** nhìn thấy vài cửa hàng bán quần áo mới nhớ đến cái vụ thỏa thuận với **anh Thế Phong**. Cô vừa nghĩ đến lại tức vì câu nói” *Nhớ ăn mặc bình thường chút nhé!*” Thế là cô đỗ xe đi vào cửa hàng nào đó trong những cửa hàng mà cô nhìn thấy.

Kính.....kong...

Ngưng Tuyết đẩy cửa bước vào thì thấy cô nhân viên bán hàng khá trẻ bước vào hỏi :

- *Tiểu thư cô muốn mua quần áo hay là váy ạ?*

- *Váy*

Ngưng Tuyết nhẹ đáp và theo cô nhân viên bán hàng đến 1 quầy toàn váy đủ loại đủ màu sắc lòe loẹt có đơn giản có nóng bỏng cũng có..vv.vv Cô chỉ chọn chiếc váy xanh lam xòe nhẹ nhàng cổ áo chữ V mà không quá lộ chỉ vừa đủ, Tay áo lửng bó ôm gọn bắp tay thon gọn của cô, thân váy không có hoa văn gì nhiều.

Rồi đem ra quầy thu ngân tính tiền thì thấy có đôi quai hậu để bằng cao tầm 2 hay 3 phân gì đấy rất hợp ý cô nên cô quyết định lấy luôn cả nó mang ra tính tiền rồi cô mới ra khỏi cửa hàng đi về.

Về đến nhà cũng phải tầm 6 giờ nên cô chào bố xong là lên phòng tắm luôn.

Cạch..

Tiếng cửa phòng tắm mở ra một thân hình trắng như bạch ngọc dưới ánh đèn càng thêm lung linh, mái tóc được cô búi gọn lên, đôi thỏ ngọc no đủ được chiếc khăn tắm quấn quanh và bó gọn lộ ra đôi chân thon dài khẽ bước ra phía tủ quần áo chọn 1 cái áo phông rộng thoải mái và chiếc quần đùi thể thao đen mặc vào.

Đi tới bàn trang điểm cời tóc ra chải mượt rồi **Ngưng Tuyết** buộc cao lên rồi đi xuống nhà. Tiếng gọi của cô vang vọng trong nhà.

- Bố ơi ! Anh Thế phong về chưa ạ để nhà mình ăn cơm?

-Ai gọi anh thế

Ngưng Tuyết vừa bước xuống tầng 1 thì thấy **anh Thế phong** mặc tây trang đi làm về.

- Anh ! Về rồi thì mau vào ăn cơm thôi

- Ừ

Thế Phong đáp 1 tiếng rồi đi lên cất tài liệu rồi mới xuống phòng ăn.

Còn cô vào bếp xếp bát đĩa ra bàn và đơm cơm thì **anh Thế Phong** xuống thì bố cô bảo:

- Về rồi thì ngồi xuống ăn đi con.

Anh nhẹ “ vâng “ rồi cũng ngồi xuống. Đương nhiên là trước khi ăn hai anh em phải mời ông **Bình** ăn cơm rồi. Ăn xong cô gọt hoa quả mang ra ngồi cùng ông **Bình** nói chuyện và xem tin tức. Còn **anh Thế Phong** thì ăn miếng táo xong là lên phòng luôn mà.

- Đúng là cái đồ cuồng công việc.

Nghe cô nói ông **Bình** cười nhẹ:

- Ha ha ha. Nó không cuồng công việc như thế thì ngày xưa đâu có đủ dụng cụ cho con vừa học vừa tham gia huấn luyện đơn lẻ hả.

Ông **Nhạc bình** nói xong lại tiếp cùng cô nói chuyện đến tầm hơn 8 giờ là cô lên lầu cho ông bố cô tập thể dục giữ gìn sức khỏe.

Lên phòng cũng chả có gì làm cô lên mạng lướt face rồi lại lên weibo ... chả có gì cô mới xem có tin gì hay về phim anime không vì cô rất rất thích xem anime mà. Anime tình cảm, kiếm hiệp hay trường học gì cô đều thích. Nhưng trước đây cô đi học đại học đương nhiên là phải học nghiêm túc giành bằng, giấy khen chứ nên cô đương nhiên là bỏ 1 thời gian.

Thấy mọi người đều thích xem **Sword art online** nên cô cũng lên xem thấy hay nên cô càng thích xem. Cô xem liên tục từ 8 giờ rưỡi đến 11 giờ hơn luôn cơ mà nhưng cô để lại 3 tập cuối mai xem không cô không mở được mắt ra mắt.

Thế là cô tắt điện thoại dậy đi đánh răng rồi lên giường là ngủ luôn.

Còn trong phòng **Thế Phong** thì sao ?

Đương nhiên là chưa ngủ rồi anh vừa xem văn kiện xong là gọi điện thoại cho **Dạ Hi Thần** ông bạn thân của mình rồi.

- Thần. Ngày kia cậu chuẩn bị thua chưa hả?

-Cậu dẫn được bạn gái đến đi rồi nói

Dạ Hi Thần chỉ bình thần quăng cho **Thế Phong** câu .

Thấy **Hi Thần** bình thần như thế **Thế Phong** cũng cười nói:

-Ngày hôm đấy cho cậu sáng mắt ra. Ha ha ha. Chờ thua đi !

Nghe **Thế Phong** nói thế anh cũng chỉ bình thần nói 1 chữ

-Ừ. Tôi đợi cậu.

Nói xong **Hi Thần** cúp máy luôn tiếp tục làm việc.

Biết là **Hi thần** bận nên anh cũng chẳng gọi lại mà đi về phòng ngủ luôn đến sáng.

Cuối cùng chỉ có **Hi Thần** thức đến 1 giờ sáng mới đi ngủ.

(**tác giả**: *chăm dã man*. **Dạ Hi thần**: *chuyện*. **Tác giả** : *Tôi muốn rút lại lời vừa nói đổi thành “ đồ tự kỉ”*. **Dạ hi Thần**: *Nói lại thử xem*. **Tác giả**: *Có nói gì đâu. “ Bỏ chạy”*)

—*Cảm ơn mọi người mong mọi người tiếp tục ủng hộ.*—

Từ bây giờ mình sẽ đổi cách xưng hô cho phù hợp ngắn gọn nhé

+) Anh Thế Phong = Anh hai (Ngưng Tuyết sẽ gọi thế)

+) Bó = ba cho hay nhé

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: chương 7: gặp gỡ (1)

Sáng sớm mọi người hầu như đều đã dậy đi làm việc của mình chỉ còn cô gái có khuôn mặt xinh đẹp mà bình thần đang say giấc nồng ngon lành một mạch đến gần 11 giờ cô mới tỉnh dậy.

Đánh răng, rửa mặt xong cô xuống nhà . Thấy **Ngưng tuyết** xuống ông gọi lại :

-Tiểu Tuyết sao dậy muộn thế con? Có ăn sáng luôn không hay để trưa ba con mình cùng ăn?

Ngưng Tuyết chỉ nở nụ cười chạy xuống làm nũng với ông.

-Hi hi tôi qua con ngủ muộn nên bây giờ mới dậy. Mà con làm gì nữa để ba thân yêu của con ăn một mình nên đương nhiên tí nữa hai ba con mình cùng ăn

Nghe **Ngưng Tuyết** nói thế ông **Bình** tươi cười:

- Được. Được thế để ba gọi cho anh hai con xem nó có về ăn cơm luôn không.

- Vâng .

Cô chỉ đáp 1 tiếng rồi mở ti vi lên xem tin tức thì điện thoại cô “ tình tình” tiếng tin nhắn. Thế là cô nhận được 1 tin người đến từ tổ chức sát thủ tình báo do cô xây dựng: “*Lão đại đã điều tra ra được 1 người liên quan đến vụ tai nạn của phu nhân rồi lão đại có muốn gặp không?*”

Đọc tin nhắn xong dù trên mặt cô không biểu hiện gì vì không muốn ba lo lắng nhưng trong lòng cô sóng ngầm đã khởi động mãnh liệt và cuộn cuộn rồi. **Ngưng Tuyết** xin phép ba ra ngoài nghe điện thoại rồi cô lên phòng đóng cửa lại.

Nhấn lại cho **Minh Nguyệt** một cô nhi bị đánh đập mà vẫn không rơi 1 giọt nước mắt cô gặp ở nước ngoài mang về tổ chức huấn luyện coi cô như chị em mà đối đãi. “Tình “ tiếng tin nhắn gửi đi là nửa đêm 3 ngày sau tại quán bar Helife tại thành phố A nước A”

Nhấn xong cô xuống nhà ăn với ba rồi lên phòng xem nốt 3 tập cuối phim Sword art online tới qua xem dở rồi mới lên giường ngủ trưa.

Buổi chiều hôm đấy Ngưng tuyết luôn ở nhà trò chuyện và chơi với ba cô.

Tôi cũng thế chỉ khác là anh hai về ăn cơm thôi

~~~~~ TÔI LÀ GIẢI PHÂN CÁCH THỜI GIAN 1 ĐÊM ~~~~~

Sáng hôm sau 6 giờ **Ngưng Tuyết** dậy sớm mặc quần áo thể thao chạy bộ thì đã thấy **anh hai** đã chạy bộ về người toàn mồ hôi làm cho cơ bắp và làn da hơi ngấm càng thêm có vẻ quyến rũ mà không mất đi chút vẻ cường tráng.

Thấy **Tiểu Tuyết** cũng chuẩn bị đi chạy bộ anh đi vào nhà đến chỗ cô bảo:

- **Tiểu Tuyết**, em chuẩn bị đi sau khi tan làm anh về đón em đi gặp bạn thân của anh.

Ngưng Tuyết nghe anh nói thế chỉ gạt nhẹ đầu tỏ ý đã biết rồi ra tù để giày lấy giày thể thao mang vào là bắt đầu chạy ra ngoài. Đương nhiên với phong cách của cô đương nhiên là mang theo tai nghe và máy nghe nhạc để vừa chạy vừa nghe rồi.

~~~~~ Giải PHÂN cách 1 tiếng ~~~~~

VỀ đến nhà đương nhiên là cô cũng nhể nhại mồ hôi. Thấy ba đã ăn xong ngồi đọc báo xem tin tức trong phòng khách cô chào ba 1 tiếng rồi đi lên lầu tắm rửa sạch sẽ.

Tắm xong cô mặc chiếc váy xanh lam nhẹ hôm trước mua vào.

Ngồi trước bàn trang điểm cô thoa đều kem dưỡng ẩm, và kem chống nắng là xong. Lấy lược chải tóc mượt rồi mới lấy kẹp hoa đơn giản cặp lại ít tóc ra sau đầu thì đứng dậy đứng trước gương tự ngắm mình trong gương thấy cũng ổn.

Nhưng vì bây giờ mới 8h hơn tí nên cô tiếp tục xem anime phim Sword art online phần 2 mới ra đc 3 tháng. (mẹ ơi Tiểu tuyết sắp nghiện anime rồi)

Mãi đến 11 giờ kém 15 cô mới xem được 9,10 tập thì cô nghe thấy **anh hai** gọi

-**Tiểu tuyết** ơi ! Em chuẩn bị xong chưa? Xuống đây để đi thôi.

Cô đáp lời anh rồi chạy xuống nhà

- Em xuống luôn đây.

Ngưng Tuyết chạy xuống lấy đôi xăng đan đế xuồng lần trước đi mua mang vào rồi bảo :

- Anh hai anh có đi không?

- Có ,có đương nhiên là đi rồi

Hai người lên xe và phóng đi.

Trong xe, **Thế Phong** nhắc:

-**Tiểu Tuyết** đến nơi nhớ là không được gọi anh là anh hai mà gọi là **Phong** nhớ chưa?

-Nhớ rồi

Đến nơi **Thế Phong** đỗ xe vào bãi đỗ rồi xuống xe đi qua bên **Tiểu Tuyết** mở cửa xe cho cô và để cô khoác tay vào tay mình đi vào nhà hàng.

Hai anh em được nhân viên nhà hàng dẫn đến bàn ăn đã đặt trước.

Đến bàn ăn người đầu tiên mà **Ngưng Tuyết** thấy là cái người đàn ông mặc 1 thân hàng hiệu đang bước tới có chút quen , cô cố nhớ thì mới mang máng nhớ là tên lần trước xuyết đụng phải cô trên đường nên có chút ngạc nhiên .Trên mặt cô chỉ có chút ngạc nhiên rồi lại trở lại vẻ mặt đăm đăm như cũ thì... bỗng 1 tiếng hét to:

- *Tiểu Tuyết..... Sao cậu lại ở đây?*

-*Ai đó Tiểu Tuyết của tôi hôm nay mặc váy này. Cậu véo tớ 1 cái xem tớ có phải nhìn lầm không?*

Ngưng Tuyết véo cô một cái làm **tiểu Thanh** xuyết xa nói:

-*Cậu véo thật đấy à*

Vừa nghe tiếng của **Tiểu Thanh** làm cả **Dạ Hi Thần** và **Thế Phong** giật cả mình.

Dạ Hi Thần ngược mắt lên thì thấy 1 cô gái có khuôn mặt trái xoan , đôi mắt hạnh đẹp long lanh, cái mũi dọc dừa xinh xắn, đôi môi như cánh hoa đào chớm nở không son mà đỏ đôi má hồng hồng . Khuôn mặt này đẹp có chút quá đáng là không sai. Cả người tỏa ra khí chất thanh lãnh, sạch sẽ không vương bụi trần.

Nhưng **Hi Thần** cứ thấy giống giống ai đó tự nhiên trong đầu anh hiện lên hình ảnh 1 cô gái mặc áo phông trắng và quần jean chân đi giày cao đế bằng đeo kiềng. "chết Tiệt " đây không phải là cái cô gái hôn lão hôm đây sao.

Hi Thần lại tiếp tục nhìn cô gái xinh đẹp trước mắt anh giật mình vì phát hiện 2 người này giống nhau và là cùng một người. Chỉ sau vài giây anh lại trở về bình thường cả người tỏa khí lạnh như có ý " Người lạ chớ gần" ngồi xuống bàn ăn đầu tiên.

Còn **Thế Phong** Giật mình vì thấy có 1 cô gái có khuôn mặt đáng yêu ời là yêu đang ôm lấy **Tiểu Tuyết** thì anh bước đến thì thấy **Hi Thần** cũng ở đây. Khỏe miệng nâng lên nụ cười kết hợp với đôi mắt hoa đào này thì thật là... ngả ngón nói:

- *Hi Thần, cậu lại đem cô gái nào theo thế kia?*

- *Em gái*

Hi thần nhẹ nhàng buông ra 2 chữ mà làm cho **Thế Phong** mất chữ A mồm chữ O (*O*)

Nghe **Hi Thần** nói thế **Thế Phong** lại ngược lên nhìn cô gái vẫn đang ôm cô **tiểu Tuyết** và lúc này mới thấy cô có chút chút giống **Hi Thần** nhưng.... lại hoàn toàn trái ngược nhau.

Một người suốt ngày tươi cười, cả người làm cho người ta cảm giác thân thiện, ấm áp ,dễ gần. Còn một người lúc nào cũng chưng ra vãi vẻ mặt lạnh như tiền, không chút biểu cảm, vừa kiêu vừa lại thâm hiểm. Hai anh em này thật quái quái.

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Chương 8 : Kết thúc buổi gặp

Để phá tan cái bầu không khí này **Thế Phong** lên tiếng:

-*Tiểu Tuyết ra đây ngồi đi*

Nghe anh nói thế **Ngưng Tuyết** và **Tiểu Thanh** cùng đi tới vừa đi **Tiểu Thanh** vừa hỏi liên tục nhưng **Ngưng Tuyết** cũng trả lời nhưng chỉ qua loa thôi đương nhiên không nói ra chuyện cô với anh hai gã làm người yêu rồi

Hai người con gái đi đến bàn thì ngồi xuống chỗ của mình. **Tiểu Thanh - Hi Thần, Thế Phong - Ngưng Tuyết**.

Thế Phong thấy 2 người quen nhau lại còn rất thân nên hỏi:

- **Tiểu Tuyết** em quen **Huyền Thanh** em gái của tên mặt lạnh kia như thế nào?

- *Bạn thân học chung lâu năm hôm qua vừa gặp lại hôm qua.*

Tiểu Thanh vừa nghe **Thế Phong** gọi anh hai mình là “tên mặt lạnh” thì xuýt nữa phun cả nước vừa uống ra, cổ nhin cười nuốt ngụm nước là cô cười không thể kiềm chế.

Phải biết rằng dù bình thường anh cô đúng là rất lạnh nhưng cô chưa thấy ai có thể trực tiếp nói ra trắng trợn như vậy. Cô gợn ngón tay cái lên tỏ vẻ anh thật siêu.

Còn **Hi Thần** thấy mình bị thằng bạn nói như thế lại thấy em gái mình rất hưởng ứng nên khí lạnh càng tỏa ra, ánh mắt đe dọa lườm nguyệt 2 người kia.

Dù **Ngưng Tuyết** chỉ giữ thái độ im lặng không nói gì nhưng cô cực kì không thích cái khí lạnh đang tỏa ra ảnh hưởng đến tâm trạng của mình. Cô nâng mắt nhìn 3 người rồi tập chung trên người **Hi Thần**, môi hồng khẽ mở phun ra mấy chữ càng lạnh hơn:

- *Thu liếm khí lạnh của anh lại. Khó chịu!*

Nghe **Tiểu tuyết** nói thế hai người kia không khỏi tròn tròn mắt đây ... đây không phải là ra lệnh cho **Hi Thần** sao.

Hi Thần anh đây là lần đầu tiên có người dám nói anh như thế nên anh mắt thâm hiểm nhìn cô như muốn giết cô vậy. Anh quay ra nhìn ông bạn **Thế Phong** của mình chỉ buông 1 câu nhưng không lạnh như trước nữa: (Chưa gì đã nghe lời như thế rồi ^_^)

- *Quản tốt người của cậu.*

Biết là anh mình cũng đã rất nhin rồi nên để cải thiện bầu không khí nên **Tiểu Thanh** cô đã khuyên:

- *Thôi, thôi. Chắc mọi người cũng đói rồi gọi thức ăn đi*

Rồi cô quay ra nhìn anh trai thân yêu của cô với ánh mắt như chú cún con đáng thương. Đương nhiên là ánh mắt này hoàn toàn có tác dụng nên **Hi Thần** đã gạt đầu thế là cô hí hửng giờ tay gọi phục vụ.

Không lâu sau thức ăn được đưa lên mùi thơm tỏa ra bay khắp nơi làm anh mắt của **Tiểu Thanh** phát sáng lên, chuẩn bị động đũa gấp thức ăn thì...

Bóp....

Ngưng Tuyết vừa nhìn ánh mắt thèm ăn đó cô đã biết **Tiểu thanh** muốn làm gì nên cô nói luôn:

- *Lau tay chưa ?*

Vì sự nghiệp ăn uống cô sẽ không để ý mà lấy giấy ướt lau tay rồi mới ăn.

Còn 2 người đàn ông thì rót rượu vang đỏ đất tiền vào ly và thưởng thức rồi mới nhàn nhã ăn.

Ngưng Tuyết sao có thể yếu thế được cô bảo phục vụ mang cho cô ly Brandy một loại rượu mạnh nổi tiếng được công nhận, uống mà mặt không đỏ chỉ hiện lên vẻ thưởng thức.

Thấy cô gọi loại rượu này **Hi Thần** khá ngạc nhiên vì rượu này rất mạnh nhưng thấy cô uống được còn thưởng thức như thế anh cũng cho cô lời khen:

- *Từ lượng không tồi.*

Đáp lễ là đương nhiên **Ngưng Tuyết** cũng khen lại;

- *Anh cũng không tồi.*

Cuối cùng **Thế Phong** cũng nhớ ra mục đích ngày hôm nay, anh nhìn **Hi Thần** cười nói:

- **Thần** ! *Cậu thua cuộc rồi nên đưa vật cược cho mình đi .*

Thế Phong làm sao mà bỏ qua lễ vật mà anh cùng **Hi Thần** đánh cược được chứ. Lần đấy **Hi Thần** bị mẹ bắt cưới vợ nhưng anh cương quyết từ chối để mình biết được 2 người cùng cược xem ai có thể có bạn gái hay vị hôn thê trước thì sẽ nhận được phần thưởng từ quả cược từ người kia.

Hi Thần cược **Thế phong** không có người yêu và phần thưởng là : 2 chai rượu từ năm 1983 của ba anh, 1 hòn đảo chưa khai hoang, 2 băng nhạc piano của mẹ anh (Thế Phong thích nghe piano của mẹ **Hi Thần**) và trong vòng 1 tháng người kia phải gọi anh là lão đại .

Thế Phong cược **Hi Thần** không có người yêu và phần thưởng : Mạng lưới, Phương trình bảo vệ tài liệu bậc nhất của **Ngưng Tuyết** nhưng đương nhiên anh cũng sẽ không nói ra là **Ngưng Tuyết** thiết lập ,Bức “Tháng 10” (1883) - danh họa người Nga Yefim Volkov, 10 phần 100 phần lợi nhuận từ

công ty của anh và điều cuối cùng giống Hi Dạ là trong vòng 1 tháng người kia phải gọi anh là lão đại .

Dù cuộc nói chuyện đã vào nội dung chính nhưng 2 cô gái kia vẫn chỉ lo ăn trưa và nói chuyện với nhau. mãi đến lúc **Hi Thần** nói với **Thế Phong** là :

- *Cậu thua vì tớ có rồi. Là Ly Ly nhà thiết kế nổi tiếng do mẹ giới thiệu.*

- *Anh em, tớ cũng có còn dẫn tới đây thế của cậu đâu.*

Thế Phong cũng không chịu yếu thế vừa nói vừa uống rượu trên bàn.

-Ở ...

Chưa kịp nói xong thì đã nghe thấy tiếng

” *Rầm, loảng xoảng*”

Một vài chiếc bát, ly rượu bị rơi vỡ do **Ngưng Tuyết** tức quá vỗ xuống bàn do cú điện thoại của **Minh trợ thủ** cũng như anh em thay cô quản lý, nghiên cứu vũ khí, huấn luyện sát thủ. của tổ chức sát thủ **Mị Huyết** do cô thành lập được 8 năm đứng đầu thế giới ngầm là có cả kẻ có thông tin về cái chết của mẹ cô khiến cô không thể kiềm chế đứng dậy bỏ đi.

Trước khi đi có bảo **anh hai** :

- *Phong ,Em có việc quan trọng nên đi trước có thể sẽ vài ngày không về bảo ba không phải lo cho em*

- *Em đi luôn sẽ có xe đón em.*

Nói rồi cô cầm túi xách bước ra khỏi nhà hàng lên xe của tổ chức phải đến. Để lại **Tiểu Thanh** khuôn mặt ngơ ngác, **Thế Phong** nghiêm trọng, **Hi Thần** bình thản nhưng trong lòng khá là tò mò mà khiến cho con người lãnh đạm như cô và Phong phải lộ ra khuôn mặt ấy.

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Chương 9: Thiết bị, tên mới

Rời khỏi nhà hàng , **Ngưng Tuyết** lên xe đi tới quán bar Helife mà lần trước cô nói trong điện thoại (ai không nhớ mời đọc lại chương 7 ^_^)

Bước vội vào trong thấy **Minh** (Lục Hàn Minh, 26 tuổi thích **Ngưng Tuyết**) đang dặn dò người trong tổ chức thì cô mặc kệ đi tới trước mặt anh hỏi:

- *chuyện như thế nào ? Nói rõ ra.*

Minh nghiêm mặt trả lời :

- *Hắn tên là Phùng Tước 34 tuổi , không có gia đình, mẹ già bệnh ốm nên mất rồi hiện đã tra ra được hắn đang ở thành phố W nước B nước láng giềng của nước A.*

Cô chỉ lạnh lùng buông một câu rồi bước vào phòng vũ khí đương nhiên là **Minh** sẽ đi theo.

- *Cho người theo dõi hắn liên tục vào gửi vị trí vào điện thoại của em.*

- *À mà gần đây có vũ khí gì mới không ?*

Trong tổ chức thì cô chỉ tin tưởng tuyệt đối vào hai người là **Minh Nguyệt** chị em tốt của cô và **Lục Hàn Minh** lúc anh mới học chế tạo vũ khí đơn giản súng lục hay dao kiếm gì đó lúc anh 15 tuổi nên mời anh gia nhập tổ chức.

Nên có 2 người này một về điện tử khoa học- công nghệ - thông tin- máy tính một người quân sự , nhà chế tạo vũ khí thiên tài thì cô khá yên tâm khi giao tổ chức cho họ.

- *Có . Là khẩu súng ngắn Mk 23 mới nhất đã được anh cải tiến tăng tốc độ bắn, dùng loại đạn nhỏ lực sát thương lớn, nhỏ gọn tiện mang theo bên người.*

- *Thế nào ? Muốn thử chút không?*

Thứ loại súng mới "hầm" đúng sở thích bắn súng của cô sao lại từ chối chứ.

-Được thôi.

Hai người cùng đi tới nơi luyện súng.

Vào vị trí, lấy súng, lên đạn, nhắm vào bia cách chỗ cô đứng 55m

Bùm.. Phập

Tiếng súng nổ và tiếng đạn bắn trúng vào bia. **Ngung Tuyết** ấn nút cho bia lại gần xem kết quả. Quả nhiên như mong đợi chính giữa hồng tâm.

- Khẩu này không tới độ chính xác cao, em lấy 1 khẩu luôn nhé!

Nói rồi cô dứt luôn vào túi xách đi ra ngoài thì cô mới nhớ ra, quay lại bảo **Minh**;

-Minh, anh điều tra xem là sau lưng tên bỏ trốn kia là ai? Trông kĩ cái tên kia xem hắn có liên lạc với ai không? Đừng để hắn phát hiện tránh "đả đảo kinh xà".

- Ừ.

Minh chỉ ừ 1 tiếng rồi lên tiếng hỏi **Ngung Tuyết**:

-Gần đây rảnh không? Tôi mai có muốn đi giãn gân cốt với bang Hắc Phong không?

Đây không phải là bang đứng đầu nước A sao. Hiếm có dịp đương nhiên **Ngung Tuyết** cũng không từ chối.

- Hắc Phong bang à đi, đương nhiên là đi đằng nào em cũng rảnh.

Nhận lời xong cô hỏi 1 chút về tình hình của bang và **Minh Nguyệt** đang ở đâu. Biết **Minh Nguyệt** vẫn trong tổ chức nên cô đi tìm **Nguyệt**.

Cốc...cốc...

- Vào đi.

Minh Nguyệt thấy là **Ngung Tuyết** nên ngạc nhiên tí ngã xuống giường. Bình ổn một chút cô hỏi:

-Lão đại, sao chị ở đây không phải đi ăn với anh nào rồi sao hehe

Minh Nguyệt nhìn cô với cái ánh mắt và vẻ mặt này thật sự là rất muốn ăn đòn. **Ngung Tuyết** bước tới, tươi cười như muốn hoa đua nở nhìn **Minh Nguyệt** bảo:

- Em có phải rất muốn biết đúng..không?

-Vâng

Minh Nguyệt ngây thơ gật đầu nhìn lão đại của mình, thì **Ngung Tuyết** đột nhiên nhào tới cù léc **Minh Nguyệt** khiến cô cười lăn đẫy dựa trên giường nói:

- Lão đại.. ha ha ha ..em ...ha ha ha ...sai em sai chị... chỉ ..đi ha ha ha.. ăn cơm thôi...ha ha ha ...

Vừa ý với câu trả lời này **Ngung Tuyết** mới dừng tay lại gật đầu nói:

-Coi như em thông minh.

Vào chủ đề chính **Ngung Tuyết** hỏi **Minh Nguyệt**;

- Lúc này làm gì mà chăm chú thế chị vào thôi mà tí ngã hả?

Lúc này **Minh Nguyệt** cười bảo:

-Em á, em làm xong cho chị 1 bảo bối nè.

Nói rồi cô chìa ra cho **Ngưng Tuyết** đôi bông tai giọt nước màu lam ngọc đẹp cực luôn ,nói:

-*Chỉ đừng có nhìn bề ngoài nó thế chứ thực ra nó là 1 cái máy liên lạc với máy tính của em ở rất xa cũng có thể cảm ứng được, nó còn có thể giúp chúng ta nói chuyện với nhau nè, làm nhiều sóng, thu sóng ở 1 khu vực bán kính 250 m đấy nhớ, còn chống nước, nhiệt, có thể nghe nhạc luôn nè, đài báo ..v.v. Dù bên ngoài nó thế nhưng đa phần là vàng nguyên chất được che đi đấy.*

- Sao ? Em nói cho chị biết nhé trên đời này chỉ có 1 đôi bông tai độc nhất vô nhị này luôn đấy.

Ngưng Tuyết gạt đầu rồi ngồi xuống giường nhìn đôi bông tai trong tay **Minh Nguyệt**. Cô rất thích đặc biệt là viên đá màu lam ngọc này màu cô yêu thích, kiểu dáng cũng rất hợp nên cô đeo luôn.

Ngưng Tuyết đeo lên càng tỏ thêm vẻ đẹp của cô phần nào cao quý thanh nhã dưới ánh đèn càng thêm lung linh .

Minh Nguyệt càng nhìn càng thích càng tự hào với kiệt tác của mình.

-*Lão đại, chị đeo thật sự rất đẹp, em chưa thấy ai đẹp như chị vậy.*

Nghe thế **Ngưng Tuyết** chỉ cười lại càng tăng thêm vẻ đẹp của cô. Thấy thế **Minh Nguyệt** ngẩn tò te ra nhìn không chớp mắt.

Trong mắt **Minh Nguyệt**: Cô thấy 1 khuôn mặt trái xoan, đôi mắt hạnh đẹp khẽ chớp như muôn vàn vì sao rơi , chiếc mũi dọc dừa cao cao kết hợp với đôi môi đỏ hồng quyến rũ khẽ cười , chiếc cằm V line bẩm sinh không dao kéo, bên tai đeo đeo đôi bông tai cô vừa đưa phải nói là đôi bông tai này sinh ra để giành cho cô . Phải nói là một khuôn mặt hoàn mỹ dùng từ nghiêng nước nghiêng thành để tả cũng không sai. Nhưng lão đại mặc chiếc váy xòe màu lam thật hợp tôn lên được đáng người có lỗi có lỗi được thể hiện rõ ràng, lại màu lam làm tăng khí chất của cô, chân đi giày đế bằng cao. Cô chính là 1 mỹ nhân không sai vào đâu được.

Quay trở lại, thấy **Minh Nguyệt** đơ người cô đưa tay vẫy vẫy trước mặt cô giúp **Minh Nguyệt** trở lại bình thường.

Minh Nguyệt nhìn cô bằng ánh mắt sùng bái Nói:

-*Lão đại ,em không muốn gọi là lão đại nữa mà là người đẹp.*

NGhe thế cô từ chối luôn.

- *Hay gọi là mỹ nhân nhé! Đi đi mà.*

Cô năn nỉ **Ngưng tuyết** đành gạt đầu nói:

- *Tùy em*

Nhận được sự đồng ý cô vui quá mỉm cười với **Ngưng Tuyết** mãi.

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Chương 10 : Mở màn

Chương 10: Mở màn

Vì **Ngưng Tuyết** đã thông báo với anh hai là mấy ngày tới sẽ không về nên cô ở lại tổ chức với **Minh Nguyệt**.

Sáng hôm sau, cô cùng **Minh** đi xem khóa huấn luyện của mọi người trong tổ chức, hướng dẫn 1 vài người, xử lý một chút công vụ trong tổ chức là cô vào phòng huấn luyện đặc biệt do **Minh** và **Minh Nguyệt** làm ra chuyên để huấn luyện thêm cho những người như cô với **Minh** để nâng cao về các kỹ năng cho bản thân.

Trong căn phòng tối chỉ có những tia laze đỏ nhấp nháy, có 1 cô gái mặc đồ đen bó sát ôm lấy đáng người nóng bỏng của 1 cô gái đang lườn lách vượt qua những tia laze trong thời gian là 1 phút và người đó đương nhiên là **Ngưng Tuyết**.

Cạch ..

Tiếng tiếp đất vang lên, tia laze biến mất là ngay lập tức những viên đạn bay tới hướng

Cô lấy khẩu súng ngắn MK 23 hôm qua ra bắn vài phát rồi di chuyển về các phía khác nhau để tránh những viên đạn. Liên tục di chuyển , cô giờ súng bắn về các lỗ súng tòi ra trên vách tường.

Bùm ..Bùm ...Bùm ...Bùm

Bốn viên đạn được bắn ra trúng vào bốn lỗ súng trên tường khiến chúng ngừng bắn.

Ngưng Tuyết đứng dậy phui phui chút bụi rồi đi ra khỏi phòng thì thấy **Minh Nguyệt** đứng trước cửa tay cầm đồng hồ bấm giờ nhìn cô cười, bảo:

- *Mỹ Nhân, chị siêu thật gần một năm không cầm súng mà vẫn có thể giữ nguyên số kỷ lục lúc trước. Em đây bài phục bài phục chị luôn.*

Cô nhướn mi nhìn chiếc đồng hồ bấm giờ trong tay **Minh Nguyệt** là 2 :8.17(2 phút 8 giây còn 17 là mili giây) không hài lòng nhướn mi bảo **Minh Nguyệt**;

- *Tiếp tục nâng độ khó lên gấp đôi*

Rồi cô lôi **Minh Nguyệt** đi ăn . Cả ngày không làm gì mãi đến tối Minh gọi cô cùng 500 người đi đến nhà máy gì gì đó đã bỏ hoang ở bên ngoài thành phố.

Gió đêm thổi làn tóc cô bay bay khiến cô có chút không giống người phàm. Tối đi đánh nhau đương nhiên cô sẽ mặc quần áo co giãn dễ vận động có tông màu chính là đen đúng hơn là toàn bộ đều đen nhưng có 1 chỗ là đùi và bụng phẳng nhỏ nhắn hờ vì cô mặc quần đùi, áo ngắn hờ rón và khoác thêm kiện áo khoác da đàn gần đến đầu gối

Mặc 1 tông màu đen làm nổi bật nước da mềm mịn trắng hồng của cô. Đặc biệt hơn là còn quả khẩu trang đen che đi diện mạo khuynh thành của cô.

Thấy phía bên kia cũng có khoảng mấy trăm người tụ tập cầm vũ khí là kiếm, súng, gậy nhưng đa số là súng đang bàn cái gì đấy. **Ngưng Tuyết** bảo người mang cho cô cái ống nhòm nhìn sang bên thấy có 2 người đàn ông mặc 1 thân đen trên mặt đeo mặt nạ nên không nhìn rõ dung mạo.

Bỏ ống nhòm xuống phát lệnh mọi người vào vị trí sẵn sàng nghe lệnh thì thấy bên kia bắt đầu có động tĩnh di chuyển ra trước sân có 1 người cầm súng chìa lên trời bắn như 1 lời tuyên chiến nhưng không thấy 2 người cầm đầu đầu nên cô bảo **Minh** cho mọi người cầm vũ khí đi qua đánh cùng chúng còn mình, **Minh Nguyệt** và **Minh** ở lại.

- *Minh Nguyệt, em lấy súng bắn tia của em ra bắn 2 người đàn ông đeo mặt nạ, còn Minh anh sẽ ở lại quan chiến có gì chỉ huy mọi người còn em sẽ xuống tham chiến dụ 2 tên đầu lĩnh kia ra.*

Nói rồi **Ngưng Tuyết** bước xuống lấy khẩu súng ngắn MK 23 mới cài bên hông còn tay cô cầm kiếm đi ra tham chiến.

Bùm... Bùm Bụp.. A..

Tiếng súng, tiếng đập, tiếng kêu vẫn vang lên. **Ngưng Tuyết** 1 thân đồ đen xông vào tay cầm kiếm xuất ra những đường kiếm sắc bén, chuẩn xác đánh vào quân địch khiến cho ai đánh với cô đều không dậy nổi. Dù là một mình cô đánh với 10 người với thân thể thon gầy này đều có thể nhẹ nhàng tránh thoát và đánh trả còn được nữa là nhưng cô không hề rút kiếm ra khỏi vỏ vì đối với cô những loại tôm tép này cô không cần rút kiếm.

Đứng bên trên phía bên kia nhà máy 2 người đàn ông vẫn đứng đấy nhìn trận chiến mà 2 người đàn ông này chính là **Dạ Hi Thần** và trợ lý của anh **Trịnh Trí Ninh** (ai không nhớ xem lại chương 1 nhé !).

Hi Thần mở miệng hỏi Trịnh Trí Ninh :

- *Cậu nghĩ Cô gái cầm kiếm kia là người mới hay là người dẫn đầu ?*

- *Nhìn cách đánh và đo cao ngạo như thế thì 90.5 % là người dẫn đầu.*

Hi Thần nhìn thân ảnh nhỏ bé thoan thoát di chuyển, đánh ra những đường kiếm rất chuẩn, chính xác khiến những người của anh mặc dù không chết nhưng chính là sau đó khôn có lực chống cự phản kháng như cá nằm trên thớt thì trong đầu lại hiện lên hình ảnh của **Tô Ngưng Tuyết** thò trước khiến anh giật mình nhìn kĩ người kia thì bao quát có thân hình gần như ăn khớp với cô khiến anh muốn xuống kiểm chứng.

Hạ quyết định anh dặn **Trịnh Trí Ninh** :

- *Để ý toàn trường tôi xuống dưới một chút.*

Dặn **Trịnh Trí Ninh** xong anh cũng lấy kiếm đi tham gia trận đánh.

Thấy bang chủ muốn tự mình đi xuống mọi người ngạc nhiên nhưng không dám nói gì chỉ nhường lối cho anh.

Ngưng Tuyết nhìn người mang mặt nạ đi tới chỗ cô mà khóa miệng nâng lên 1 nụ cười lạnh, trong đầu khẳng định đây chính là thủ lĩnh bang **hắc Phong** đứng đầu nước A phản công lại mọi đòn tấn công nhưng giữ nguyên vị trí đứng cho thấy cô có bao nhiêu lợi hại.

Hi Thần cầm kiếm đi tới trước mặt cô thì dừng lại :

- *Không phải muốn dụ tôi ra đây sao! Rút kiếm ra đi vì tôi chính là đối thủ xứng tầm với cô rồi.*

Góc nhỏ: Hello mọi người lời đầu tiên cảm ơn những người đọc truyện của mình . Trong tuần tới mình có thể không đăng truyện thường xuyên vì tuần tới mình có chuyện quan trọng. Nhưng mọi người đừng lo mình thiếu mọi người bao nhiêu chương thì sẽ bù lại cho mọi người nhé!

Thanks

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: chương 11: Đánh nhau

Chương 11: Đánh nhau

Hai Người đứng đối diện nhau trong giây lát thì **Tô Ngưng Tuyết** đứng im và rút kiếm ra, thần sắc kiên định nhìn tên đầu lĩnh kia.

Thấy người đứng đầu 2 bang chuẩn bị đánh nhau thì người của 2 bang lập tức tránh ra để lấy 1 khoảng trống cho **Tô Ngưng Tuyết** và **Dạ Hi Thần** rồi tiếp tục xông lên ,người của hai bên giao tranh.

Ngưng Tuyết cô mặc dù cao ngạo nhưng đứng trước mặt cô là một cao thủ thật sự rất khó chơi nên hiện tại trên khuôn mặt cô không còn tí nhõn nhor , coi thường như vừa nãy mà là rất nghiêm túc. Rút kiếm ra khỏi vỏ nhìn người đàn ông trước mặt này, phun ra mấy chữ:

- *Rút kiếm ra.*

Đương nhiên anh **Hi Thần** của chúng ta rất tự tin từ từ rút kiếm ra khỏi vỏ rồi chĩa về hướng cô im lặng không nói.

Hai người rất hiểu ý nhau đồng thời xông lên , tiếng kim loại va chạm nhau vang lên “ keng keng” .

Ngưng Tuyết xuất kiếm luôn đánh vào đường chí mạng lại nhanh như gió bên tai luôn có những tiếng xé gió “ vù vù “ đương nhiên đồng thời bước chân cũng chuyển động theo khiến tà áo khoác tung bay lộ ra đôi chân trắng ngà và chiếc eo thon gọn không chút mỡ thừa hoàn mỹ đến cực điểm đang như ẩn như hiện lại còn có đôi bông tai màu lam luôn lóe sáng trong màn đêm khiến cô rất nổi bật giữa đồng người đang chém giết.

Nhưng với tình hình đang đánh nhau kịch liệt như này cũng không ai để ý nhưng đều lọt vào tầm mắt của anh.

Hi Thần anh vừa tấn công vừa phòng thủ, sức lực rất lớn, đánh cả một hồi mà chỉ lùi về sau vài bước. Còn cô cũng phát hiện ra điểm bất ngờ nên cô cũng giả vờ là mình đang đuối sức dần khiến đối phương lầm tưởng nên cũng không tăng lực đạo mà cô cứ yếu dần.

NGay lập tức cô bùng nổ, sức lực không giảm mà tiếp tục tăng, tốc độ , chọn chuẩn thời cơ mà tấn công vào những chỗ chí mạng khiến **Hi Thần** giật mình mà liên tục lùi về sau.

Nhưng đối với anh đây là điều bất ngờ vì không ngờ mình lại không cảnh giác mà để bị đối phương lừa khiến anh rất tức giận , lực đạo trên tay truyền vào kiếm tăng lên mà từ thủ chuyển thành công.

Biết là đối thủ của mình đang tức giận bất kể lúc nào cũng có thể bộc phát nên phải nhân lúc đối thủ còn chưa phòng bị mà tấn công. Lập tức 1 tay cô thò xuống hông rút khẩu súng đã trang bị trước nhắm anh 1 phát nhưng anh hiểm hiểm lại thoát được .

Không khí xung quanh có cảm giác ngày càng lạnh, càng lạnh do khí lạnh cùng sát ý bị anh tỏa ra . Chắc là do cô xuýt bắn trúng mình và càng bất ngờ khi thấy trong bang **Hắc huyết** nổi tiếng lại có gái xuất chúng như thế.

Hai người đánh qua đánh lại toàn là những chiêu nguy hiểm khiến cho những người đang quan chiến rất lo lắng sốt ruột.

Đặc biệt là bên **Hắc huyết** , **Minh** và **Minh Nguyệt**, cô được giao nhiệm vụ bắn tỉa nhưng vì các đường kiếm của hai người đang đánh dưới kia khiến cô không dám bắn bừa, nhưng cô biết cũng không thể của để mãi thế vì thế lực của phụ nữ và đàn ông có độ chênh lệch khá lớn. Đương nhiên là **Ngưng Tuyết** cũng biết nên chỉ có thể tranh thủ thời gian.

Và cuối cùng **Minh Nguyệt** quyết định ...

Bùm....

Viên đạn được cô bắn ra lao vút đến chỗ **Hi Thần**.

Hi Thần nhận thấy nguy hiểm đang cận kề nên cố gắng di chuyển ra vị trí khác để tránh viên đạn. Nhưng tránh được đạn thì lại bị đường kiếm của **Tô Ngưng Tuyết** theo đà chém tới

Xoẹt...

Tiếng vải của quần áo cho thấy **Tô Ngưng Tuyết** đã chém được đối thủ khiến cho Hi thần người bị thương lao đảo lúi lại nhưng không hề ngã mà ổn định thân hình thì **Trịnh Trí Ninh** ở trên đã không nhìn được mà lao xuống cho người tách **Ngưng tuyết** và **Hi thần** ra.

Dù để biết là vết thương của anh cũng không nhẹ vì chém ở trên bả vai khiến máu chảy ra nhỏ từng giọt từng giọt nhỏ xuống mặt đất.

Anh cũng không ngờ là mình lại bị thương sau từng ấy thời gian nhưng vết thương này cũng chẳng nhỏ gì với anh thế mà trong lòng lại âm ỉ đau ở ngực bên trái khiến anh không khỏi thắc mắc. chợt trong đầu **Hi Thần** hiện lên của **Tô Ngưng Tuyết** mới chết cơ chứ.

Lắc lắc đầu để xua tan những ý nghĩ của mình rồi tiếp tục vững bước về phía người của mình.

Ngưng Tuyết sau khi bị đám người bang **Hắc phong** bao vây lại thì Minh đứng quan chiến trên cao cho người xuống giúp cô thì người **Hắc Phong** bang rút lui theo cái người bị thương kia.

Minh và **Nguyệt** chạy xuống xem cô có bị thương không thì thở phào một hơi:

-Mỹ Nhân chị siêu thật cái người kia trâu như thế cũng thắng được. Hihi!

Nhưng **Ngưng Tuyết** không nói gì quay đầu bước về chỗ tụ người của bang **Hắc Huyết** mà trong người thì cứ có gì đó không được thoải mái . Dặn **Minh**:

*-Minh không cần cùng người của bang **Hắc Phong** quá mức đối địch cái người kia không đơn giản sâu không lường được hơn nữa anh vừa đi chuyển tông bộ về. Dù sao đây chính là địa bàn của họ.*

*- Em không thể ở đây mãi vì em không lập ra nó, cũng không phải người bên trong **Hắc Huyết** mà là anh nên anh phải có trách nhiệm đối với những người*

Minh cũng chỉ tán thành đồng ý vì đứng trên quan chiến anh biết người kia rất khó đối phó từ sát ý và khí thế này anh cũng nhận ra được nên cũng chỉ gật đầu, nói:

-Anh biết!

Rồi tất cả đi về cứ điểm tại quán bar Helife.

Còn **Ngưng Tuyết** thì thay bộ quần áo bình thường rồi quay về nhà nhưng lại thôi vì bây giờ về sẽ khiến người khác nghi ngờ nên cô ở lại tổ chức một tối rồi mai về cũng không muộn

Góc nhỏ: Sorry mọi người nhé tuần vừa rồi mk bận quá nên không có thời gian đăng chương nên trong tuần này mk sẽ cô bù cho mọi người nhé !

Cảm ơn mọi người nhé ! Nhớ ủng hộ mk nhé có chỗ nào không ổn cứ bình luận ở dưới nhé đừng ném đá mk nhé

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: chương 12 : Nhờ

Sáng hôm sau 8h , cô tỉnh dậy, vệ sinh cá nhân ,thay quần áo rồi đi ra gara xe ô tô lái xe quay về nhà ở ngoại ô thành phố A.

Người làm trong nhà nhận ra cô nên không có gây trở ngại gì mà cho cô vào luôn.

Cất xe

Cô vào nhà thấy **ông Bình** đang xem tivi buổi sáng, lễ phép chào ba :

- Con chào ba, con mới về.

Ông Bình đang xem tivi thấy có tiếng quay lại thấy **Tô Ngưng Tuyết** vừa mới về thì hỏi :

-Tiểu Tuyết , tối qua sao con lại không về nhà? Ba rất lo cho con đấy ! à thằng Phong nó bảo ba à con không về xong là nó ra công ty luôn rồi.

Thấy ba lo lắng như thế cô cũng có chút tự trách cũng rất cảm động nên cô chỉ nói :

-Ba à ! Không sao đâu ! Con có chút việc thôi mà, ba đừng lo lắng với bản lĩnh của con , con chưa hại người ta đã là may mắn rồi ai dám hại con cơ chứ!

-Rồi rồi bà biết con lợi hại rồi . Lên phòng nghỉ đi chắc con cũng mệt rồi.

Ngưng Tuyết vừa bước tới cầu thang thì ba cô lại hỏi :

-Có phải vì chuyện mẹ con năm xưa không ?

Bước chân cô khựng lại quay đầu nhìn ba và trả lời có chút mất tự nhiên :

-Vâng ạ

- Tiểu Tuyết à chuyện đã qua rồi,con...đừng quá buồn còn có ba và Thế PPhong sẽ luôn ở bên con.

Nghe được lời này của **ông Bình** trong lòng **Ngưng Tuyết** trở nên ấm áp, hạnh phúc đáp lại lời ông:

-Vâng ,con biết mà

Nói xong cô tiếp tục bước về phòng của mình.

Cạnh ..

Vừa bước vào cô đã thả mình trên chiếc giường màu lam êm ái và cẩn thận suy nghĩ vụ việc tối qua. **Ngưng Tuyết** biết qua cuộc đấu kiếm với người thủ lĩnh bang **Hắc Phong** mình mới là người thua cuộc vì nếu không phải người nợ sợ ý , bị **Nguyệt** tập kích chắc giờ này có khi cô đã chết rồi cũng nên.

Nhưng người như hắn có thân phận như thế nào ở thành phố A ? /**Ngưng Tuyết** tự hỏi.

Rồi cô điện cho **anh hai**

Túttút..

- Alo! Tiểu Tuyết về rồi à ?

Nghe đâu bên kia có tiếng trả lời cô cũng vào thẳng vấn đề..

- Anh hai, em vừa về nhà rồi. Có 1 việc em muốn nhờ anh giúp là anh có điều tra cho em người đứng đầu bang **Hắc Phong** ở thành phố A không ?

Nghe **Ngưng Tuyết** nói **Thế Phong** miệng chữ A mồm chữ O liếc nhìn cái người đang thay vết thương trên giường kia. Lấp bắp hời hợt:

- Em thật sự muốn anh giúp em điều tra người này ư ?

Ngưng Tuyết rất khó hiểu không phải chỉ nhờ anh giúp điều tra hộ 1 người thôi sao lại lấp bắp thế kia. Cô tiếp tục khẳng định ý muốn của mình.

- Đúng vậy, anh giúp em được không ?

- Không phải là anh không giúp em mà là giúp không được. Tiểu Tuyết , em nghe anh đừng quan tâm đến cái người đẩy hắn sẽ không hại em nhưng cũng không phải người dễ dãi vào đâu.

Thế Phong từ chối và dặn dò cô em gái của mình.

- À! Em biết rồi thế vụ tai nạn của mẹ em anh có tin gì không ?

- Có anh thấy báo lại là cái người tên là **Phùng Tước** 34 tuổi, không có gia đình, mẹ già bệnh ốm nên mất rồi hình như là người liên lạc giữa người gây ra và người sai khiến ở đằng sau. Hắn cũng vừa bay sang nước B rồi.

Tin tức của anh hai cũng giống của **Mình** khiến cô khá hụt hẫng. Nhưng cô biết vụ tai nạn của mẹ cô hầu như đều mất hết chứng cứ rồi nên muốn điều tra ra là rất khó. **Ngưng Tuyết** cũng phải chấp nhận

-Anh hai không sao đâu . Nhớ là có tin gì phải báo cho em nhé!

-Ừ! Em yên tâm nhớ là đừng quá đau lòng .

Thế Phong biết mẹ cô chính là nỗi đau, trong lòng **Tiểu Tuyết** nên anh phải lựa lời mà an ủi em nó.

Cúp máy xong **Ngưng Tuyết** cũng lại lăn kềnh ra ngủ .

Bên kia...**Thế Phong**lườm nguýt cái tên đang tự xử lý vết thương kia chăm chọc nói :

- *Hi Thần, cậu mà cũng để bị thương à lại còn bị kiếm chém nữa chứ! Từ bao giờ mà cậu yếu đi thế ! ha ha*

Người đang xử lý vết thương chính là **Dạ Hi Thần**.Sau buổi tối hôm ấy anh được bác sĩ riêng giúp trị liệu vết thương nhưng hôm sau anh lại phải thay băng thì cái tên kia nhận được tin thì đã chạy đến đây để chăm chọc mình. Lúc này ,**Hi Thần**anh chỉ muốn đá bay tên đang làm nhảm kia ra ngoài nhưng lại bận thay băng. Nên anh chỉ có thể đe dọa :

- *Muốn thử xem rốt cuộc có yếu đi không hả?*

Nhìn **Thế Phong**mà hỏi với giọng điệu ngông cuồng dù anh vẫn đang bị thương . Rồi anh bảo bác quân ra tiễn thẳng bạn dờ hơi này của mình đi về.

Biết mình sắp bị đuổi nên**Thế Phong**nói nốt\.

-*TRị liệu cho xong vết thương đi rồi ta sẽ tính nốt món nợ đang dờ dang lần trước.*

Nói xong**Thế Phong**cũng ra về luôn. Căn phòng lấy màu đen làm chủ chỉ còn mỗi **Hi Thần**đang ngồi tựa vào thành giường suy nghĩ.

Người con gái tối qua không phải là thủ lĩnh của bang**Hắc Huyết**trà giống người được mời đến hơn nhưng người lợi hại như thế sao lại ở trong cái bang đây. Nhìn các đường kiếm khi giao thủ với mình đều là các đường chí mạng của sát thủ chuyên nghiệp thì giống hơn vì người trong một bang sẽ hay tấn công chính diện hơn là chọn các vị trí của cơ thể để tấn công. Mà TRên đời này chỉ có một tổ chức **Mị Sát**, một tổ chức chỉ có 2 lĩnh vực là tình báo và giết người kiếm tiền nổi tiếng trong thế giới ngầm các quốc gia lớn ở Châu Âu.Vậy**Hắc Huyết**và**Mị Sát**có quan hệ gì đây .

Sau khi kết luận lại suy nghĩ của mình anh rút điện thoại ra gọi cho**Trịnh Trí Ninh**:

- *Điều tra cho tôi về 2 tổ chức Hắc Huyết và Mị Sát và một số việc ở tập đoàn*

TRịnh **TR**í **N**inhnghe chỉ thị của **Hi Thần**mà báo cáo:

- *Tôi sẽ điều tra hai tổ chức đấy rồi gửi tư liệu cho chủ tịch con ở tập đoàn thìvv..v.v(lược bỏ 500 chữ có nội dung tóm tắt là về việc ký hợp đồng, các vụ làm ăn và tình hình hội đồng quản trị ở đó)*

Ra một số chỉ thị, hướng dẫn**trợ lý Trịnh**giải quyết một số vấn đề thì anh cúp máy và cũng đi ngủ bù cho mấy hôm không được ngủ trước đó

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: chương 13: ghen và chuẩn bị đi làm

Chương 13 : ghen và chuẩn bị đi làm

6h sáng chủ nhật, **Tô Ngưng Tuyết** tỉnh dậy vệ sinh cá nhân, thay quần áo, tập thể dục như mọi hôm.

Ngưng Tuyết đang chạy bộ trong công viên thì gặp **Hi Thần** vừa rẽ ra khỏi căn biệt thự nhỏ, anh mặc bộ quần áo thể thao rộng , thoải mái , bước chân vững vàng ổn định, trên trán lấm tấm mồ hôi càng làm cho vẻ đẹp của anh thật là nói chung là dễ gần hơn mọi khi.

“*Chết ! Tô Ngưng Tuyết mi thật là hám zai mọi khi ở cùng anh hai cũng không có thể mà.*” Tự nhủ xong cô lập tức rời tầm mắt khỏi cái người luôn thu hút sự chú ý này, tiếp tục chạy coi như không nhìn thấy **Hi Thần**. Hôm Nay cô mặc một cái áo ba lỗ cùng bộ với quần thể thao màu xanh lam dài trên đầu gối ôm lấy đôi chân thon gọn .Ngoài ra còn để lộ cẳng cổ trắng hồng do chạy bộ mà có chút hồng, và 2 cánh tay mịn màng , cổ quàng cái khăn thấm mồ hôi, buộc kiểu tóc đuôi ngựa phát phơ, chân đi giày thể thao chuyên dụng.

Còn **Hi Thần** bị thương nên không về nhà sợ mọi người lo lắng nên ở lại căn nhà vùng ngoại ô thế mà lại gặp **Ngưng Tuyết** .dù bị thương nhưng chạy bộ vẫn là thói quen nên anh chỉ mặc đồ rộng chút che đi vết thương mà vẫn chạy bộ như mọi khi.

Vừa rẽ ra cái đường này là gặp cô bạn gái của **Thế Phong** đây cũng không phải trùng hợp bình thường. (ha ha anh vẫn chưa biết qquan hệ giữa **Ngưng tuyết** và **Thế Phong** là giả)

Nhưng cũng phải công nhận cái cô bạn gái này không tồi muốn dáng người có dáng người, có khuôn mặt có khuôn mặt hầu như điểm nào cũng ... khiến cho những người con gái khác ghen tỵ đỏ mắt. Bất quá đi tập thể dục mà cũng ăn mặc hở hờ thế này cũng có chút quá. (thế mà hở á bây giờ người ta toàn mặc quần áo hở ngực, hở bụng không đấy , chị **Ngưng Tuyết** nhà mk còn bảo thủ chán ~ _~)

Hai người chạy chung mà cũng như chạy đơn chả ai nói gì. Cuối cùng vẫn là **Hi Thần** lên tiếng trước.

- Cô là bạn gái của Phong mà lại ở ngoài ô thành phố này?

- Thì sao ? Không phải anh cũng ở à!

Ngưng tuyết đáp lại dửng dưng, nói tiếp :

- Không phải ai cũng muốn sống ở những nơi ồn ào đầy thị phi như anh nghĩ đâu.

Hi Thần chỉ “Ừ” một tiếng cho có lệ , hỏi tiếp:

-Thế cô quen với Phong bao lâu ?

-Không nhớ

Câu này thì **Ngưng Tuyết** lại trả lời thật vì lâu rồi cô cũng không nhớ rõ lắm đây là năm nào.

Hai người vừa chạy vừa hỏi nhau nhưng chủ yếu là **Hi Thần** hỏi **Ngưng Tuyết** trả lời.

Một lúc sau **Ngưng Tuyết** mệt , ra ghé đá ngồi nghỉ. Cô lấy khăn lau mồ hôi trên mặt và ổn định hơi thở.

Hi Thần thì có chút ngẩn ngơ. Dù biết **Ngưng Tuyết** rất đẹp nhưng trong trường hợp này thì không được. Do vừa chạy bộ , mệt nên hô hấp nhanh khiến cho ngực có chút.... phập phồng , đôi thỏ ngọc phập phồng .chỉ thế mà lại khiến cho dục vọng của anh có chút rục rịch muốn trỗi dậy. Thăm rủa một câu rồi cố gắng chấn tĩnh bản thân, để thoát khỏi cái hoàn cảnh này nên anh chủ động đứng dậy đi mua nước giải khát.

-Cô ngồi đây chút! Tôi đi mua chút nước.

Nói rồi anh đứng dậy đi luôn.

Anh vừa đi là những thằng con trai đi qua nhìn thấy **Ngưng Tuyết** là không thể rời mắt cứ nhìn chăm chăm vào cô thậm chí có người còn huýt sáo , hò lớn gọi, rủ đi chơi, xin số điện thoại ..v.vv.

Vừa mua nước quay lại thì nhìn thấy cảnh này thì trong lòng anh có chút không thoải mái chỉ muốn gọi người đuổi hết lũ đang nhòm cô kia.

Hi Thần bước tới mà về mặt cứ đen thui, lừm ngút mấy tên không an phận kia. Ánh mắt của anh như con dã thú khiến chúng sợ nhũn cả chân ai dám ở lại nữa chứ = cả lũ bỏ về.

Thấy **Hi Thần** giúp mình giải vây thì cô cũng chả sao nhưng cứ thấy vui vui sao sao ý.

Đi đến trước mặt cô đưa ra chai nước khoáng:

- Uống đi.

Ngưng Tuyết nhận lấy nhưng cũng chả cảm ơn mà coi như đây là chuyện đương nhiên. **Hi Thần** thấy cô đặc biệt có ý tứ :làm hỏng xe của anh, Mắng anh, ra lệnh cho anh, thậm chí là hầu như không thèm nói chuyện giờ thì đến câu cảm ơn cũng không có.

Hi Thần thầm nghĩ :“ Cô gái này rất có ý tứ, đủ lạnh , lãnh(lãnh ngạo = cao ngạo), rất đẹp...Nếu cô không phải là bạn gái của Phong thì anh cũng muốn cô làm người phụ nữ của mình.(T/g :Ặcngười ta là muốn làm bạn gái anh đây nhảy bậc một phát lên người phụ nữ .. chắc chắc ...đủ bá đạo ...^_^)

Ngưng Tuyết mà biết cái ý nghĩ này thì chỉ có mà phun cả nước trong miệng ra mất nhưng ai bảo cô không biết đây. Cô vừa uống xong thì anh hỏi:

- Không cảm ơn người ta à ?

Ngưng Tuyết phi nhò trong lòng : “Nhìn cái mặt anh mà cần cảm ơn à!” nhưng cô chỉ trả lời

-Tôi là bạn gái của người huynh đệ của anh lẽ nào mua một chai nước là đương nhiên có gì mà phải cảm ơn .

Nói rồi cô đứng dậy ra khỏi công viên đi về, trước khi đi buông 1 câu đơn giản :

- Đi về đây.

Đương nhiên là **Ngưng Tuyết** về thì **Hi Thần** cũng về rồi.

Ngưng Tuyết về nhà lên tắm thay bộ quần áo sạch khác là đi vào phòng sách của **Anh hai**

Cốc ..Cốc

Cô gõ cửa là vào luôn. Thấy anh đang đọc sách cũng mặc kệ nói luôn.

-Anh hai mai anh sắp xếp cho em vào tập đoàn của anh làm nhé! Để tiện cho việc tìm hiểu thêm chút tin tức. Đằng nào tự mình nghe ngóng em vẫn yên tâm hơn.

Thế Phongbuông quyển sách xuống ngẩng đầu lên nhìn cô em gái của mình.

- Được ! Nhưng em phải làm thư ký giúp anh .

- Hừ! chẳng qua là muốn em làm hộ thì nói thẳng đi

Nếu không phải vì mẹ cô mới không đến cái nơi bóc lột sức lao động đó đâu

Thế Phongcũng không phủ nhận mà chỉ cười trừ:

- Thế mai bắt đầu đi làm. Tất cả hồ sơ, tư liệu, tài liệu, đồng phục anh sẽ cho người để lên phòng em.

Nghe anh hai nói thế cô chỉ gật đầu rồi đi về phòng. Đến cửa thì quay lại nhắc nhở ông anh của mình;

-Em không mặc đồng phục nhưng đồ công sở thì được.

Thế Phonggật đầu. Lúc này anh mới để ý đôi bông tai giọt nước màu lam kia nên nhắc;

-Đôi đôi bông tai khác đi nếu em không muốn có tin đồn với đại gia nào đó trong tập đoàn.

Ngưng Tuyếttừ một tiếng rồi về phòng. Cô gọi điện luôn cho **Nguyệt** thông qua đôi bông tai luôn:

Tút ... Tút

- Alo! Mỹ Nhân , sao lại gọi điện cho em có chuyện gì ?

- Em em có thể chỉnh lại sao cho đôi bông tai chị đang đeo thay đổi hình dạng chút không ?

Nghe được yêu cầu của cô **Nguyệt**thôi lại :

- Chị muốn có mấy kiểu dáng?

- 3 kiểu đi cả kiểu hình giọt nước này. À mà nhớ vẫn phải là màu lam.

- Ok ! tý em ra đây lấy. Bye

Ngắt kết nối cô lại lên mạng truy cập một chút thông tin của**Tập đoàn Around the world**của**Anh hai**.

Thế là hết ngày .

~~~~~ Tôi là giải phân cách ngày ~~~~~

Từ bây giờ công ty mk sẽ đổi thành tập đoàn nhé !

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: chương 14: Nổi tiếng

Chương 14 : Nổi tiếng

Sáng thứ hai ngày hôm sau, khi **Tô Ngưng Tuyết** tỉnh dậy đã thấy được một đống túi đồ quần áo các kiểu các loại xếp đầy thành đống ở 1 góc trong phòng cô.

Xem qua một lượt **cô** cũng không có ý kiến gì chọn đại một bộ mặc vào chải chuốt qua qua chút cho có rồi xuống nhà ăn sáng với ba.

Trong lúc ăn **cô** có nói chuyện với ba về việc vào công ty anh hai làm việc kiêm chức **thư ký tổng giám đốc**.

Ăn xong **Ngưng Tuyết** chào tạm biệt với ba là ra nhà để xe lại một chiếc xe khá phổ thông (Phổ thông = Bình thường) vào trung tâm thành phố đến **tập đoàn Around the world**.

Bước với tư thái thành thực, trưởng thành lại với khuôn mặt xinh đẹp hết chỗ nói đương nhiên là khi vào đại sảnh sẽ trở thành tâm điểm chú ý bị mọi người nhìn soi mói bạn luận là không thể thiếu nhưng cô mặc kệ đi tới quầy lễ tân báo danh:

- *Nhân viên mới Tô Ngưng Tuyết đảm nhiệm chức vụ thư ký tổng giám đốc.*

Nhân viên ở quầy lễ tân kiểm tra thông tin qua máy khi đã xác thực cô nhân viên lễ tân quay ra cười, theo quy củ mà dẫn cô tới chỗ cô làm việc lên đến tầng 35 .

Ngưng Tuyết vừa đi vừa quan sát tập đoàn này nhưng phải công nhận tập đoàn này của anh hai đúng là đẹp lại sang mà không mất đi cái nghiêm túc của nó. Đang mãi suy nghĩ thì cô nhân viên lễ tân lên tiếng:

- *Thưa cô đến rồi. Cô cứ việc đi vào gặp người phụ trách báo cáo rõ ràng thì sẽ có người hướng dẫn tiếp.*

Cô nhân viên nói xong quay ra đi vào thang máy xuống tầng dưới.

Ngưng Tuyết cứ thế đi vào như lời cô nhân viên lễ tân vừa rồi nói thì được dẫn đi gặp tổng giám đốc.

Cốc ... cốc... cốc

Thế Phong nghe tiếng gõ cửa lên tiếng :

- *Vào đi*

Nhận được sự cho phép cô mới đi vào.

Thế Phong thấy là **Ngưng Tuyết** thì chỉ cười tùm tùm bắt chuyện:

- *Còn tưởng em không đến cơ!*

Ngưng Tuyết Không quan tâm câu nói của anh hai nói luôn :

- *Lần sau vào em sẽ không gõ cửa đâu. Phiền phức!*

Thế Phong cũng thuận theo ý cô gật đầu đồng ý. Rồi anh nhắc cô :

- *Từ bây giờ em là thư ký của anh trước mặt nhân viên khác em phải gọi anh là Tổng giám đốc với cả sau này nhiệm vụ của em rất nhiều nào là sắp xếp thời gian họp,, làm việc, nghỉ ngơi hay là đi ký hợp đồng thì bản báo cáo em đều phải duyệt qua báo lại hết một lượt với anh và còn rất nhiều việc nữa. Đây là quy định của công ty và tóm tắt những việc mà em phải làm.*

Nghe **Anh hai** nói xong cô chỉ “ừ” một tiếng rồi đi ra ngoài đến nơi làm việc được sắp xếp trước cửa phòng **Tổng giám đốc**.

Ngưng tuyết nhận việc và nắm rõ chỉ trong ngày hôm nay. Cô liên tục hoàn thành những công việc được giao và công việc theo chức trách. Lúc này cô phát hiện ra rằng mặc dù ngoài mặt tập đoàn rất có tầm ảnh hưởng nhưng công suất của mỗi người vẫn chưa xuất ra hết nên cô liên tục ra chỉ thị thậm chí là quát cho những nhân viên làm việc không đạt. Trong vòng 4 ngày tất cả đều đúng như cô mong muốn.

Nhưng trong công ty chia ra làm ba phái lớn khi có sự xuất hiện của cô **Thư ký tổng giám đốc** mới là những người bội phục ủng hộ cô thậm chí còn muốn tôn cô làm nữ thần của tập đoàn nhưng đa số là con trai, một nhóm khác là do ghen ghét, đố kỵ với tài năng và mỹ mạo của cô đa số là con gái, còn một nhóm nhỏ là trung lập .

Tại một buổi trưa

Người A :

- *Này mk hơi bị phục thư ký Tô luôn vừa giỏi giang lại còn xinh đẹp.*

Người B

- *Đúng đúng mk chính là fan của cô đấy!*

Người C:

- *Nếu tôi mà là con trai tôi nhất định sẽ theo đuổi Thư ký Tô.*

Người D :

- Ôi dào! bây giờ á hầu hết con trai tập đoàn mk không phải đều liên tục ngỏ lời tặng quà tặng hoa à.

Nhưng ở một nơi nào đó :

Người 1:

- Cái cô thư ký mới ý như con hồ ly tinh câu dẫn tổng tài nhìn là thấy ghét

Người 2:

- Đúng thế đã thế đồ cô ta mặc lại toàn là đồ hàng hiệu nữa . Chắc chắn là lại cặp với đại gia nào rồi.

Người 3:

- Á ta còn suốt ngày lên mặt dạy đời cho bao nhiêu người mà vẫn có người thích mới chết chứ!

....V...V.V.V.V.VV..V.V

Dù lời đồn , mắng sau lưng có như thế thì cũng chả ai dám đứng trước mặt cô nói thế cả. Nên **Tô Ngưng Tuyết** cũng mặc kệ người ta có miệng người ta nói không liên quan gì đến mình cũng không quản được.

Trong vòng nửa tháng này công việc của cô rất tốt liên tục phải đi ký hợp đồng với **anh hai**, thậm chí là đi đến các thành phố khác một mình bàn việc. Cũng chung đụng rất nhiều với **Dạ Hi Thần** vì anh là chủ tịch tập đoàn **Dạ Hoàng Dạ Thi** bá vương của thành phố thậm chí là cả nước có hợp đồng dài hạn với tập đoàn của **anh hai**. Cô còn biết rằng tập đoàn **Dạ Hoàng** còn có thể ngang hàng, so sánh với các công ty đứng đầu thế giới.

Trong vòng nửa tháng cô đã cải thiện tập đoàn của anh rất tốt, năng suất của nhân viên cũng tăng lên gấp đôi nhận được rất nhiều lời khen từ ban quản trị, hội đồng chủ tịch. Độ nổi tiếng của cô còn không chỉ trong phạm vi tập đoàn mà là cả thành phố khiến cho một số công ty , tập đoàn khác muốn mời cô về công ty, tập đoàn mình làm việc .

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: chương 15 : Âm sát

Chương 15 : Âm sát

Trong thời gian vừa rồi **Tô Ngưng Tuyết** đã hoàn thành tốt công việc, làm tăng doanh thu của tập đoàn không những thế cô còn được rất rất nhiều người tặng hoa ,quà ..vv..vv. nhiều đến nỗi mà khiến cô phải đem cho bớt. Danh vọng của cô trong tập đoàn ngày càng lên cao, lời cô tương đương với **Tổng giám đốc**.

Nếu chỉ trong công ty thì đã tốt nhưng danh tiếng của cô ngày càng bay xa lan ra cả thành phố và những vùng lân cận.

Một ngày cô được giao nhiệm vụ đi ký bản hợp đồng ở thành phố K là vào ngày hôm sau. Vì người được cử bị đau ruột thừa phải phẫu thuật nên đành nhờ cô đi hộ. Thế nên trong nửa ngày này cô bận gấp đầu để chuẩn bị cho ngày mai.

Hôm sau cô lên bay đi cho nhanh . Ô tô phải mất 9 tiếng mà cô không thích ngồi một chỗ như thế nên cô mua vé máy bay luôn đi cho nhanh tầm khoảng 20 phút gì đó là đến nơi.

Xuống máy bay cô được người ở chi nhánh công ty đi đón rồi tới khách sạn cao cấp nghỉ ngơi chiều mới ký kết hợp đồng.

Trong thời gian cô nghỉ ngơi thì ở thành phố A ,tập đoàn Dạ Hoàng, tạo phòng làm việc của chủ tịch **Dạ hi Thần**.

Anh nhận được báo cáo của **trợ lý Trịnh** :

- Chủ tịch chi nhánh bang **Hắc Mã** ở thành phố K có một nhóm người muốn tách khỏi chúng ta thành 1 bang phái riêng, độc lập hoàn toàn.

Hi Thần không trả lời mà lại hỏi :

- Tình hình bây giờ thế nào ? Cái cô bạn gái **Phong ý** ?

Trịnh trí Ninh trả lời :

- Tô Ngưng Tuyết được vào tập đoàn Around the world làm thư ký tổng giám đốc, trong vòng nửa tháng làm tăng doanh thu cho tập đoàn, trở thành người tình trong mộng của các chàng trai trong tập đoàn và thành phố. Hơn nữa cô còn nhận được rất nhiều lời mời chuyển đến công ty khác làm việc với chức vụ, tiền lương cao hơn nhưng cô đều từ chối. Bây giờ Tô Ngưng Tuyết đang ở thành phố K để buổi chiều ký hợp đồng với tập đoàn SKIN về thời trang và mỹ phẩm nổi tiếng trong và ngoài nước.

Dạ Hi Thần nghe xong thì lại muốn đến thành phố K rồi bắt tri bắt giác lại ra chỉ thị ;

-Vụ việc bang Hắc mã tôi sẽ đến thành phố K và tiếp tục theo dõi Tô Ngưng Tuyết cho tôi.

_____TÔI LÀ GIẢI PHÂN CÁCH THỜI GIAN BUỔI SÁNG - _____

Buổi chiều 2h, **Tô Ngưng Tuyết** đang nói chuyện ký hợp đồng với **ông John** hết tận 1 tiếng 42 phút.

TRên đường lái xe về cô phát hiện có 2 chiếc xe đen bảy chỗ **CHEVROLET ORLANDO** cứ luôn đi áp sát, theo cô . Cô quẹo tay lái tới một nơi vắng người rồi đỗ xe trong một khu nhà đang thi công bị bỏ dở.

Trước khi xuống xe cô lấy khẩu MK 23 mà lần trước lấy ở tổ chức **Hắc Huyết** của **Minh** cài ở túi quần rồi mới bước xuống xe.

Hai chiếc xe theo đuôi kia thấy cô dừng lại cũng dừng lại, 6 người đàn ông cầm vũ khí xuống từ 1 chiếc xe thì thấy **Tô Ngưng Tuyết** đã xuống xe đứng phía đối diện.

Tên đầu lĩnh cất giọng khàn khàn, thô thô :

- Bây giờ cô tự kết liễu hay là muốn chúng tôi giúp cô kết liễu đây

Ngưng Tuyết nhìn bọn chúng với ánh mắt xem thường, nói;

- Chỉ bằng mấy người ẻo lả này mà muốn giết tôi. Đúng là nằm mơ!

Là một thằng con trai là là kẻ chuyên đi giết người, trộm cắp mà bị mắng là ẻo lả thì đây chính là 1 sự sỉ nhục không hề nhỏ. Bọn người đó tức xì khói tất cả đều cầm gậy, dao xông lên

Thế là 2 bên xảy ra một trận đánh nhau kịch liệt 1 mà địch 6.

Dù chỉ có một mình cô cũng có thể xử lý được 6 người này một cách nhẹ nhàng. **Tô Ngưng Tuyết** liên tục đánh vào bụng, chân và lồng ngực khiến 6 người đó ngã không dậy được phải kêu đau đớn.

- A...

Trong chiếc xe **CHEVROLET ORLANDO** còn lại thấy tình hình không ổn bèn cầm súng xuống giết cô .

Thấy bọn cuối ra khỏi xe cô châm biếm :

- Bây giờ mới ra à. Lại còn có cả súng nữa chứ.

Nhóm người này rút kinh nghiệm nên không nói lời gì chỉ giơ súng lên bắn cô :

Bùm .....Bùm .....Bùm.....

Tiếng nổ súng vang lên thật to bắn về phía **Tô Ngưng Tuyết**. Nhưng cô nhanh nhẹn tránh được ,cười trêu ghẹo nói:

-Ôi đây mà là bắn súng à! Sao mãi không bắn trúng được thế !

Bọn người kia muốn nhin cũng không nhin được tức điên lên nhưng có thể làm sao, bọn họ không phải là không bắn được mà cái cô gái kia di chuyển rõ nhanh mà toàn vào những vị trí khó bắn không à.

Nhưng..... một màn ảo thuật này lại lọt vào mắt của **Dạ Hi Thần** khi anh vừa bay sang thành phố K đến giải quyết vấn đề bang hội thì nghe tiếng súng lên lấy ống nhòm nhìn thấy một màn này nên anh đến đó xem nhưng **Tô Ngưng tuyết** không hề phát hiện ra.

Còn bên **Tô Ngưng Tuyết** bỗng đang chơi đùa với lũ người ẻo lả thì cái cái lũ bị cô đánh không dậy được lại dám gọi thêm người tới khiến cô cáu giận , Cả người tỏa ra khí lạnh cùng sát khí khủng khiếp.

Tô Ngưng Tuyết rút súng ra bắn

Bùm ...Bùm ..Bùm ...Bùm ..Bùm ...Bùm ..

Sáu phát đạn được bắn ra rất chính xác găm ngay vào giữa mi tâm của sáu tên gọi cứu trợ kia khiến chúng chết không nhắm mắt.

Cô quay ra nhìn 4 tên cầm súng đang bắn mình này đồng thời tung người nhảy ngược ra phía sau như một nghệ nhân nhưng ai biết rằng tiếp sau sẽ xảy ra án mạng. Đúng thế, không cần tiếp đất ngay trên không trung cô nổ liên tục bốn phát súng vào bốn cái đầu khiến 4 tên to con ngã xuống chết không nhắm mắt.

Xong việc cô phúi phúi tay nói:

- *Cứ thích người ta phải nặng tay.*

Cô rút điện thoại ra gọi cho **Nguyệt** :

- *Alo, bây giờ em định vị tại một khu nhà đang thi công bị bỏ dở ở thành phố K cho người ở Mị Sát dọn dẹp chỗ này đi.*

Nguyệt nhận được điện thoại của lão đại , nghe cái giọng chán ghét này cô thầm nhủ không biết ai ngu như thế lại đi chọc người không nên chọc khiến lão đại phải động thủ.

- *Rõ ! Mỹ nhân . À đúng rồi hoa tai của chị em đã sửa xong em sẽ để ở nhà chị trong thành phố a nhé! ok.*

- Ủ

Ngưng Tuyết đáp một tiếng rồi lên xe đi ra sân bay, bay về thành phố A

Sau khi cô đi thì **Hi Thần** đứng chứng kiến tất cả , sâu chuỗi các sự việc gần đây, đặc biệt là cách hạ thủ , ra đòn chí mạng của một sát thủ anh có thể khẳng định **Tô Ngưng Tuyết** và cái cô gái làm mình bị thương tối hôm đó là cùng một người nhưng điều anh thắc mắc là rốt cuộc cô có quan hệ thế nào với bang **Hắc huyết** và **Mị sát** lại còn liên quan đến Phong nữa.

Ra về anh dặn trợ lý **Trịnh** :

- *Dọn chỗ này và hẹn gặp Phong cho tôi ở chỗ cũ.*

- *Bây giờ chúng ta sẽ bay về thành phố A.*

Góc nhỏ : **Rất cảm ơn sự ủng hộ của mọi người** cho mọi người xem ảnh khẩu súng MK 23 của Tiểu Tuyết nhà mk nè.

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Chương 16 :Ăn bún

Chương 16 : Ăn bún

Sau khi giải quyết đám người kia **Tô Ngưng Tuyết** lái xe về khách sạn luôn.

15 phút sau

Có 3 chiếc xe khác đến công trường.

Mọi người xuống xe thì một mống người cũng không thấy người mình không thấy đương nhiên người bị giết là **Tô Ngưng Tuyết** cũng không thấy. Một vài người nghị luận;

- **Người mình đâu?**

- **Không biết nữa.** Nhưng rõ là lão Dư gọi điện cầu viện mà sao lại ko thấy ai???

xôn xao *xôn xao*

Một người đàn ông lớn tuổi hơn lên tiếng có lẽ là người dẫn đầu tiểu đội:

- *Im lặng ! Có khả năng là đám người kia bị xử lý rồi. Về thôi.*

Nói xong tất cả mọi người quay xe ra về trực tiếp đi xe ô tô về Thành phố A.

Về khách sạn cô lấy điện thoại gọi cho anh hai

tút ....tút ...tút

-Alo! Sao thế Tiểu Tuyết.

Nghe được đầu bên kia có tiếng **Tô Ngưng Tuyết** trả lời :

- Anh hai , việc ký hợp đồng đã xong chiều mai em sẽ về thành phố A sau. Em nghỉ buổi sáng thế thôi.

-Ừ.

tút .... tút ...

Nói xong **Tô Ngưng Tuyết** tắt máy luôn. Đứng dậy đi tắm.

Rào..... Rào ...

Tiếng nước chảy kết thúc **Tô Ngưng Tuyết** cuộn khăn tắm đi ra mặc quần áo. Chọn bộ quần áo thoải mái rồi cầm điện thoại và ít tiền đi ra xuống quầy lễ tân khách sạn hỏi :

-Ở đây có xe đạp công cộng không ?

Nhân viên lễ tân đáp :

- Thừa cô , có xếp ở ngoài cửa. Phiên cô để lại 450 ngàn để đặt cọc và lấy thẻ.

Mở ví lấy tiền đưa cho cô ở quầy lễ tân xong nhận thẻ. **Tô Ngưng Tuyết** ra chọn một cái xe đạp thể thao đi dạo phố. Hiếm có dịp không phải đi làm đương nhiên cô sẽ đi兜 gió một chút ở đường **Thiên hạc** xong ăn ở đây luôn.

Trên đường phố sáng đèn, có cô gái xinh đẹp đạp xe thu hút không ít ánh nhìn của mọi người cô gái đó đương nhiên là **Tô Ngưng Tuyết** rồi. Nhưng cô có nghe thấy gì đâu vì cô đang đeo tai nghe nhạc mà.

Bên **Hi Thần**, sau khi cho người dọn bãi chiến trường đó, anh cho người mua một ít quà tặng cho bảo mẫu ngày bé của anh ở đường **Thiên hạc** . Ngồi trên ô tô anh nghĩ không biết đến thành phố K này có gặp được cái cô gái đấy không? (*chắc mọi người biết “ cô gái” trong đầu anh là ai rồi nhỉ ! HE HE * - **) Vừa nghĩ đến cô thì lại nhìn thấy cô đang đeo tai nghe đạp xe trên phố thì khỏe miệng bất giác lại nhếch lên thành một nụ cong hoàn hảo.

Trịnh Trí Ninh ngồi ở ghế lái nhìn gương chiếu hậu (*cái gương hình chữ nhật ở trên đầu ô tô ý*) thì anh như đang hoa mắt vậy ông chủ của mình cười lại còn nhìn chăm chăm vào cái cô gái đang đạp xe kia nữa chứ. Ôi trời ơi ! Đang định đi nhanh lên một chút thì ông chủ lại lạnh mặt lên tiếng :

- Đi chậm lại ngang bằng cô gái kia.

Khi xe đi song song với **Tô Ngưng Tuyết** thì **Hi Thần** hạ cửa kính xuống gọi :

- Này!

Tô Ngưng Tuyết nghe được quay ra thì giật cả mình cái mặt đẹp hoàn mỹ của anh đập vào mắt cô làm cô xuýt ngã xe, trong lòng lộp bộp, mặt có cảm giác nóng nóng nhỉ .Đạp xe mất như thế mà cô lại thấy nóng đúng là lạ. Điều chỉnh lại một chút cô quay ra hỏi :

- Chủ tịch Dạ, có chuyện gì không ?

NHìn thấy mặt cô có chút đỏ khi nhìn thấy anh thì trong lòng có chút thỏa mãn nhưng nghe cô gọi anh là chủ tịch Dạ trong lòng có chút ghét cái kiểu xưng hô này nhưng vẫn hỏi cô:

- Cô ăn chưa có muốn đi ăn cùng tôi không ?

“Mời mình ăn cơm “ cũng tốt đỡ phải trả tiền ăn nói mà mặt vẫn lạnh lạnh

-Được. Thế ăn gì?

Nếu mà để **Hi Thần** biết cái ý nghĩ này chắc ..... anh lại cười khở mắt cái cô gái tiếc tiền này đúng là rất tiết kiệm. Nhưng anh sẽ không biết.

Được cô đồng ý nhưng anh cũng không biết ăn gì nên buông một câu như không ;

- Không biết! nhưng cô ăn gì thì tôi ăn nấy.

Ngưng Tuyết nghe xong tròn mắt “ cái loại này đúng là mời người ta ăn mà đến cái gì cũng không biết ' nhưng trả nói ý nghĩ trong lòng ra mà trả lời :

- Tôi cũng đâu biết cái thành phố K này có quán nào ngon đâu tùy tiện chọn đại một quán nào chút đi.

Nói rồi cô chỉ vào quán bún trước mặt nói ;

-Chọn quán này đi.

Hi Thần không trả lời cô quay ra bảo **trợ lý Trịnh** :

- Đổ vào quán bún kia.

Tô Ngưng Tuyết đỗ xe xong đợi **Hi Thần** rồi cả hai cùng bước vào cửa hàng, thu hút không ít ánh nhìn của mọi người nhưng họ mặc kệ bước vào một bàn trống ngồi xuống.

Tô ngưng Tuyết lấy menu chọn một tô bún cá xong hỏi :

- Chủ tịch Dạ, anh ăn gì ?

Anh cũng đâu có biết mấy món này đâu mà chọn đâu nên trả lời

-Giống cô

Nhận được đáp án cô đứng dậy đi ra quầy bảo ông chủ :

- cho 2 tô bún cá.

- Có ngay.

Xong cô về chỗ lấy cái bát con cho tương ớt, ít dấm tỏi và bột canh rồi lấy đũa trộn lên

Thấy cô cho mỗi thứ một tý anh hỏi :

- Cô pha mấy cái này làm gì ?

Ngưng Tuyết chả ngược lên nhìn anh mà hỏi lại :

- anh chưa ăn mấy cái này bao giờ à ?

- Ừ

Thôi thôi mấy cái người lẩm tiền này không biết cũng bình thường nhất là người đàn ông trước mặt này.

- Để chấm rau sống.

Vừa trả lời xong thì ông chủ bê hai bát bún ra và để cho cô một ít rau sống ăn kèm

HAI người nhận bát. **Tô Ngưng tuyết** cho tầm một thìa tương ở và vắt nửa quả chanh vào trộn đều lên là vừa ăn vừa thoải. Thấy cô cho mấy cái này nên anh cũng cho , trộn đều lên ăn thì cái vị này ... ngọt ngọt, lại cay cay nói chung là rất ngon rất hợp miệng anh nên anh ăn hết luôn.

Ăn xong **Tô Ngưng Tuyết** rút khăn giấy lau miệng .

Còn **Hi Thần** đã sớm ăn xong nhưng khi cô vừa ngược lên thì... có chút thất thần mặt cô vì ăn cay mà có một rặng mây hồng ,môi cũng đỏ khiến **Hi Thần** có chút miệng đắng lưỡi khô mà yết hầu lên xuống có suy nghĩ muốn nếm thử vị của đôi môi ấy một chút. Nhưng lí trí lên tiếng tự nhủ từ bao giờ mà mình lại có cái ý nghĩ linh tinh này ....

Ngưng Tuyết đang lau miệng thấy anh đang thất thần, nhìn chăm chăm vào mặt thì có chút không được tự nhiên mà mặt lại hồng hồng bèn gọi :

- Này! Nhìn tôi làm gì, bộ có gì dính trên mặt tôi à ?

Bị cô gọi tỉnh anh có chút lúng túng trả lời:

- Không có.

Thấy anh trả lời xong vẫn ngồi im thì lên tiếng:

-Thế anh không đi trả tiền đi ngồi đây làm gì!

Hi Thần có chút không diễn tả được cảm xúc , bảo anh đi trả tiền là 1 hành động rất không hợp với phong cách , từ bao giờ mà anh lại phải làm thế lại còn bị sai đi như thế nữa chứ nhưng cơ thể lại đứng lên đi ra chỗ ông chủ trả tiền.

Ngưng tuyết thấy anh trả tiền xong mới đi ra khỏi quán.

Ngồi trong xe **Trịnh Trí Ninh** lại trợn tròn mắt như thể muốn rót luôn hai con mắt ra vậy từ lúc thấy ông chủ ăn . Ôi ! chủ tịch tập đoàn **Dạ Hoàng** ăn bún cá lại còn đi trả tiền nữa chứ . Trời ơi ! Tin động trời. Mãi đến khi anh lên xe thì **Trịnh Trí ninh** mới bình thường được.

Hai người đi ra thì mỗi người đều đi về, anh lên ô tô, cô đạp xe về khách sạn.

Tô Ngưng Tuyết đạp xe về là xem phim một chút là đi ngủ.

Còn **Hi Thần** sau khi lên xe thấy trợ lý của mình trợn mắt nhìn theo bóng của **Tô Ngưng tuyết** thì khó chịu , giọng không được tốt lắm.

-Nhìn cái gì mà nhìn ! lái xe đi.

Nghe ông chủ nói anh mới vâng vâng dạ dạ khởi động xe đi về nhưng hình như mình cứ thấy chua chua hay sao ý đang nghĩ thì nghe được 1 câu khủng khiếp:

-trừ 20% tiền lương.

Tiếng**Hi Thần**như sét đánh giữa trời quang mà anh có làm gì đâu mà lại bị trừ tiền lương cơ chứ,**Trịnh Trí Ninh**bạo dạn hỏi :

- Chủ tịch, cuộc sống tôi đủ khó khăn rồi anh lại trừ tiền lương của tôi anh muốn tôi sống thế nào?(Phét khủng khiếp + - +)

Dạ Hi Thầnthầm khinh bỉ tiền lương tận 42 triệu 800 (thế tiền của anh thì ít chắc =.) mà còn nói không sống được nhưng anh không trả lời mà cảnh cáo:

- Còn nói trừ gấp đôi.

Thế thì**Trợ lý Trịnh**không dám ngó nghe một lời mà lái xe về thẳng khách sạn.

NOTE: Cảm ơn vì đã đọc!

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: chương 17 : Nấu ăn

chương 17: Nấu ăn

Tô Ngưng Tuyếtđược nghỉ cả buổi sáng nên cô ngủ một mạch đến 9 giờ 43 phút mới dậy.

Đánh răng , rửa mặt, vệ sinh cá nhân xong chọn bộ quần áo là áo sơ mi trắng và quần bò bó sát, chân đi đôi guốc dây đen

Xong là cô xuống khách sạn ăn sáng là lên xếp đồ đạc, tài liệu chuẩn bị ra sân bay về thành

phố A.

Làm thủ tục máy bay xong là cô lên máy bay luôn.

~~~~~ ~giải phân cách 20- 25 phút ~~~~~

Xuống sân bay cô về nhà ở ngoại ô.

Lên phòng cất chút đồ là cô lấy điện thoại gọi cho**Nguyệt**

Tút....Tút ..

- Alo, chị gọi em có việc không ?

-Có , hôm qua chị gọi cho em đấy về cái đám người mai phục chị em điều tra xem người đứng sau là ai.

Nghe **Tô Ngưng Tuyết** nói cứ sao sao ý :

- Mỹ nhân , hôm qua chị gọi bảo em điều người ra dọn bãi chiến trường của chị nhưng ở đấy không có ai chết cả cũng chả có vết máu hay vũ khí nào để lại cả cũng không có gì để dọn mà .

Tô Ngưng Tuyết nghe xong trầm ngâm, cô cất tiếng :

- Có người đứng xem chị xử lý lũ đấy nhưng không phải đồng đảng của chúng không những thế họ còn giúp chị dọn chỗ đấy.

-Thế người này là ai ? Có quen với chị không ?

Ngưng Tuyết cẩn thận suy nghĩ lại thì cô cũng không có giao tình với ai cả .

- Chị không biết nên em giúp chị điều tra đi. Ở **Mị Sát** bây giờ có em và Chị và tư đại hộ vệ quản lý còn **Minh** anh ý tự có tổ chức, bang phái của mình rồi nên chuyện này em cứ điều tra đi chị sẽ giúp em . Phải cài thêm một ít gián điệp vào các công ty lớn ở thành phố A đi để tiện theo dõi, giúp họ lên được chức cao để biết được một số tin cơ mật.

- Vâng em đi làm ngay.

Kiểm tra lịch thấy tuần này cũng không bận lắm nên chủ nhật cô sẽ bay sang nước C thành phố X

-**Nguyệt** , chủ nhật này chị sẽ bay sang thành phố C để chinh đồn **Mị Sát** một chút , em bay sang đấy trước đi.

-Vâng

Kết thúc cuộc đối thoại cô mở laptop ra gọi video với **Tư đại hộ vệ** đang ở thành phố C là **Tề Dũng, Tề Kha, Vũ Tiến và Bạch Nghi**.

BÊN kia cả bốn đều nhận được cuộc gọi cung kính chào;

- Tô Gia!

Tô Ngưng Tuyết gật đầu, nói;

- Tình hình huấn luyện thế nào ?

-Thưa **Tô Gia**, mọi thứ đều tốt việc ngài nhờ chúng tôi đã tra ra dòng họ **Tô** có hai nhà lớn nhất một là nhà làm kinh doanh lớn nhất ở nước D luôn đối lập với nước A còn một nhà làm tổng thống nước B giáp với nước A.

-Tốt ! Tôi sẽ sang đấy sau.

Cúp điện thoại cô xuống nhà

- Ba ơi, anh hai có về nhà ăn cơm không?

Ông Bình đang tưới cây nghe con gái gọi thì giật cả mình quay ra trả lời:

-Cái con này làm ba hết cả hồn. Thế Phong nó không về đâu.

Nghe ông nói nó nghĩ ra một trò hí hì (**mk ko bt gì = - =**)

- Thế ạ , thế ... hôm nay con nấu cơm nhưng ba không được gọi cho anh ý về đâu.

Ông Bình nghe con gái nói mình hôm nay nấu cơm thì quảng luôn cái bình tưới hoa chạy vào nhà như một cơn gió đầu còn một ông lão về hưu chứ. Chạy vào đứng trước mặt **Tô Ngưng Tuyết** nhìn chăm chăm cô hỏi :

- Con nói thật chứ ?

- Vâng .

Ông Bình nghe **Tô Ngưng Tuyết** khẳng định thì sững đến nỗi vỗ tay hoan hô :

- Tốt ! Tốt ! Ha HA ha có lộc ăn rồi.

Nói ông vào bàn ăn ngồi luôn.

Thấy ba mình như thế cô chỉ có thể lắc đầu than thở. Đi vào bếp cô làm vài món như Gà Kung Pao, thịt lợn chua ngọt , canh dưa thịt bò, tôm xào hạt

điều. Trong khoảng 40 đến 50 phút tất cả đều đã xong cô xếp các món ra bàn cô định xếp bát thì bà cô đã nhìn mấy cái đĩa kia không chớp mắt gọi một tiếng cho ba đỡ đờ, xếp bát đĩa xong.

Tôm xào hạt điều

Gà KUNG PAO

thịt lợn chua ngọt

canh dưa thịt bò

Ông Bình định ăn thì bị **Tô Ngưng Tuyết** ngăn lại.

- Để con gọi điện cho anh hai đã.

Ông Bình nuốt nước miếng gật đầu ngồi im, ông, mới không dám ăn luôn vì có lần chưa được ăn mà đã ăn khiến ông và con trai trong vòng 1 tháng ông không được ăn món cô nấu mà phải nhìn cô ăn món mình tự nấu. Không ai biết rằng đây chính là một loại tra tấn người.

Thấy ba ngồi im cô lấy điện thoại ra gọi video cho anh hai

Tút Tút Tút

Trong phòng chủ tịch ở tập đoàn **Dạ Hoàng** có **Dạ Hi Thần** và **Nhạc Thế Phong** đang bàn việc đại sự thì điện thoại của **Thế Phong** đổ chuông, thấy là **Tô Ngưng Tuyết** gọi nên anh nghe máy luôn để điện thoại cạnh cái laptop mở cuộc gọi video thì **Thế Phong** tròng rớt 2 con mắt lấp bắp nói :

-Tiểu...tuyết... Tuyết đây là em ..e làm à ?

Đầu dây bên kia **Tô Ngưng tuyết** gật đầu gấp một miếng thịt lợn chua ngọt lên bỏ vô miệng từ từ nhai nhai xong lại liếm môi nhìn anh hai mình đầy khiêu khích nói :

-Ai bảo anh không về nhà .

Nói xong cô còn làm động tác lắc lắc đầu .

Nhìn màn hình điện thoại mà mặt **Thế Phong** đen thui, vợ nói :

- Đợi anh , anh về luôn đừng có ăn hết.

Bên kia :

Ngưng Tuyết nhìn ba :

-Ba ăn thoải mái đi

Nói xong cô di chuyển cái điện thoại một chút để bên kia nhìn được cả **ông Bình** . Hiện giờ hiện hiện lên trước mắt **Thế Phong** là một bàn thức ăn 3 món thịt và 1 món canh đang nóng hổi hổi mà bốc hơi khiến anh phải nuốt nước bọt ừng ực.

Hi Thần Đang ký tài liệu nhìn thấy ông bạn biểu cảm khoa trương như thế thì rất tò mò ,món ăn nào mà khiến Phong thèm như thế. **Hi Thần** buông bút xuống đi đến bên cạnh **Phong** nhìn vào màn hình điện thoại thì đây chính là một bàn mỹ vị nhưng đơn giản đang được một cô gái mặc áo hai dây buộc cao tóc là **Ngưng Tuyết** và một ông già đang ăn ngấu nghiến hình như là ba của **Phong** thì phải. Lại nhìn **Tô Ngưng Tuyết** thì cau mày tỏ ý không hài lòng khi thấy cô mặc cái áo 2 dây này lộ cấn cổ trắng nõn và đôi thỏ ngọc như ẩn như hiện quên luôn bàn thức ăn buông một câu :

- Quá hở hang.

Thế Phong thì mặc kệ ông bạn đang nhìn chăm cái điện thoại mà liều mạng thu dọn tài liệu bị bày bừa lung tung nói :

- Tiểu Tuyết đừng ăn hết đợi anh về với .

Hi Thần nghe **Phong** gọi cô là **Tiểu Tuyết** thì trong lòng lại thấy khó chịu sao sao ý. Buông một câu :

- Không cần thu dọn nữa không kịp đâu.

Thế Phong nghe thế ngẩng đầu nhìn màn hình điện thoại thấy cả ba cũng đang ăn thì tức xì khói :

- BA ... ! Sao **Tiểu Tuyết** nấu cơm không gọi con về.

Ông Bình đang ăn nghe có người quát mình, ngẩng đầu lên thấy con trai thì bất đắc dĩ nói :

- Con trai , **Tiểu Tuyết** nó không cho ba nói không thì ba không được ăn nên.... đành ừy khuất con vậy.

Thế Phong đập trán than;

- BA .. ! Rốt cuộc ba có phải ba con không thế ?

Ông Bình lập tức trả lời :

- Con không phải con ba thì ba nuôi con làm gì!

Tô Ngưng Tuyết ăn nốt miếng thịt thì không ngẩng nói :

- Nếu trong ngày thứ bảy , chủ nhật tuần này và thứ hai , thứ ba , thứ tư chi em nghỉ thì em sẽ để lại cơm đủ cho những ngày em đi vắng cho anh và ba con không thì một cọng rau cũng không có đâu.

Nói xong cô tiếp tục ăn còn **Thế Phong** nghe thế thì sượng không tả nổi không thu dọn nữa mà ngồi xuống ghế Nói:

- Nhớ lời em nói không được nuốt lời đâu đấy .

- Vâng.

Nói xong **tô Ngưng tuyết** cúp máy. **Hi Thần** mặt đen xì xì vì mình bị cho ăn một quả bơ to đùng nên quay về ghế ngồi của mình nhìn **Phong** hỏi :

- Ngon thế à?

Thế Phong thoải mái nhắm mắt nói:

- Đương nhiên! Đồ ăn **Tiểu Tuyết** nấu dù cho đầu bếp nổi tiếng thế giới cũng phải gọi tiếng thần bếp đấy nhưng mấy ông bếp đấy không nói đầu vì cổ không cho nên giờ nổi tiếng lắm rồi . Hầu như món nào em ý cũng biết nhưng thông thạo nhất là món Trung, Pháp và cái nước tên Việt Nam ở Đông Nam Á .

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: chương 18 : Ăn cơm

Chương 18 : Ăn cơm

Thấy **Phong** nói thế thì **Hi Thần** lại càng muốn nếm thử, tìm hiểu thêm về người con gái này. Nhưng lại càng nghi ngờ rằng 1 người sát thủ như cô lại đi thích cái loại người như **Phong** thật là không bình thường.

- Phong , **Tô Ngưng tuyết** thật sự là bạn gái của cậu chứ?

Nghe **Hi Thần** hỏi thế thì chột dạ nhưng vẫn đáp lại :

- Đương nhiên ngưỡng mộ rồi chứ gì! Cái cô gì đó của cậu con xoi mới bằng được.

Nghe ông bạn nói **Hi Thần** căn bản không tin nhìn chăm chăm vào mặt **Phong** để tìm ra một chút không bình thường.

Thế Phong tưởng mình qua cửa rồi nhưng anh không biết cái mình đã lộ ra sơ hở.

Thấy biểu tình như được thoát nạn của ông bạn thì anh có thể phần nào chắc chắn rằng **Tô Ngưng tuyết** là bạn gái giả của **Phong** . Lúc này trong lòng **Hi Thần** có chút vui sướng. Anh buông một câu:

- Cậu thua rồi.

Hi thần vừa nói xong thì anh bưng tỉnh . Cái mặt chết tiệt! Nhưng anh **Biết** là một khi **Hi Thần** phán đoán nhận định xong thì sẽ đúng đến 98,99% đúng nên **Thế Phong** chỉ có thể cười khổ.

- *Coi như cậu lợi hại. Hừ!*

Thế phong nói xong đứng dậy đi luôn vừa ra khỏi cửa thì nghe tiếng nói của Hi Thần :

- **Tỷ tôi đến nhà cậu ăn cơm.**

Nghe xong **Thế Phong** há hốc mồm một lúc sau mới bình thường trở lại lập tức đi về nhà.

Ở nhà hai cha con **Tô Ngưng Tuyết** đang xem phim anime tình cảm thì ở đầu đó có tiếng hét :

- *Tiểu Tuyết nhà mình sắp có khách rồi còn cơm không?*

Cái tiếng hét của **Thế Phong** đã làm tụt tâm trạng xem phim của cô khiến cô rất khó chịu. Không trả lời anh hai cô đi vào bếp thấy anh hai đang lục lọi hết mở tủ lạnh rồi mở tủ lạnh.... Cô hỏi:

- *Tốt nhất là nên có 1 lý do cho việc phá hoại tâm trạng xem phim của em đi. Và ai sẽ đến?*

Nghe cái giọng lạnh như băng của cô em thì **Thế Phong** luống cuống mang theo chút uất ức nói:

- *Thì có một tên mặt băng nghe được cuộc nói chuyện nên đến . mà người có cái mặt băng thì phải Là tên **Hi Thần** dờ*

Chưa kịp nói hết thì trong bếp xuất hiện 1 gương mặt vừa lạnh vừa đen.

- *Tôi làm sao ?*

Tô Ngưng Tuyết giật mình nhìn cái con người hoàn hảo này thì nhận ra khách hôm nay là **Chủ tịch Dạ**.

Hi Thần thấy **Tô Ngưng Tuyết** xuất hiện ở nhà **Phong** thì có chút tức tức “ tại sao cô lại ở trong nhà của một thằng con trai thế ? “ nên lời nói có chút chua nếu không nghe kĩ thì chắc không nhận ra.

Mặc kệ ông anh của mình đang bị đe dọa cô mở tủ lấy ít hoa quả lạnh đi ra phòng khách thì có tiếng người hỏi cô.

- *Cô không phải bạn gái của Phong thì sao lại ở đây??*

Nghe được câu hỏi thì **Tô Ngưng Tuyết** đã nhận ra người anh trai nhà mình kia đã là lộ tẩy rồi nhưng mà đáng đời.Hơn nữa vào tai cô đây chính là câu hỏi buồn cười nhất. Nhưng sao cô cứ có cảm giác chua chua thôi thì cô không quan tâm, trả lời anh:

- *Nhà mình không ở thì tôi ở đâu!*

Trả lời xong cô bình thần đi ra phòng khách thì có tiếng cô vọng lại:

- *Canh còn nóng trong nồi , thức ăn cho vào hâm nóng lên mà ăn.*

Bê đĩa hoa quả ra ngồi xem phim

Trong bếp **Thế Phong** vẫn hì hục hâm nóng thức ăn và xếp bát đĩa thì **Hi Thần** hỏi :

-*Ê đây là nhà cổ sao cậu và ông bố lại ở đây?*

Thế Phong vừa làm vừa trả lời :

- *Ừm đây là nhà của Tiểu tuyết nhưng vì là 1 gia đình thì đương nhiên là ở chung rồi.*

Nghe thế **Hi Thần** mới biết thì ra cô là em gái **Phong** nhưng hình như **Phong** làm gì có em gái nào nhỉ?? Chẳng lẽ Tiểu Tuyết không phải là em gái ruột . (chưa gì đã gọi người ta thân mật như thế. = . =)

- *Cô không phải em gái ruột của cậu .*

Biết là **Hi Thần** sẽ đoán được nên anh chỉ “ừ” tiếng cho có lệ.

Hí húi 1 lúc thì thức ăn đã được dọn lên bàn hai người đàn ông ngồi xuống ăn cơm.

Thế Phong vừa cho thức ăn vào miệng thì xuyết xoa :

- Ai ôi! Đúng vị ngày xưa. Ngon quá mất thôi!

Nhìn biểu tình và tướng ăn của ông bạn thì thậm nhủ có cần phải làm quá lên thế không? Vừa nghĩ **Hi Thần** vừa bỏ thức ăn vào miệng thì.... ngon quá!

Thịt mềm có độ đàn hồi, giữ được vị ngọt của thịt, gia vị vừa đủ nhưng lại có vị khác khác với món anh thường ăn nhưng phải nói là vô cùng ngon, canh thì vừa ngon vừa thơm. Mĩ vị ! Thậm chí coòn ngon hơn cơm của mẹ nữa chứ

Cái đầu nghĩ nhưng cái miệng vẫn ăn ăn .. và ăn

Thế Phong thấy **Hi Thần** như thế thì khinh bỉ trong lòng, nói:

- Hừ !cho cậu ăn đúng là lời cho cậu.

Hi Thần mặc kệ **Thế Phong** vẫn ăn và kết quả của việc chọc ngoáy anh là bị hết thức ăn.

Sau một hồi thì **Thế Phong** khóc không ra nước mắt vì bị tên cuóp kia ăn hết. Đã thế sau khi ăn xong thì cứ thế rút giấy mà tao nhả lau miệng không khỏi khiến **Thế Phong** chửi thảm trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Chủ Tịch ! Em Lỡ Yêu Anh Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.